

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่
Modern Academic Development and Promotion Journal (MADPIADP) Vol.1 No.4 July-August 2023

สถาบันส่งเสริมและพัฒนาวิชาการตึกเตอร์เกษ

เลขที่ 1 ม.12 ต.เหล่าต่างคำ อ.โพนพิสัย จ.หนองคาย 43120 ประเทศไทย

DRKET Institute of Academic Development and Promotion

1 M.12, Laothangkhom Sub-district, Phonphisai District,

Nong Khai Province, 43120, Thailand. Tel: +66610195156

ISSN: 2822-1095 (Online)

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่
Modern Academic Development and Promotion Journal (MADPIADP)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม 2566

Vol.1 No.4 July - August 2023

TCI
ศูนย์บริการดัชนีบรรณสารสนเทศ
Thai Journal Citation Index Centre

DataCite
FIND, ACCESS, AND REUSE DATA

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

Modern Academic Development and Promotion Journal

ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม – สิงหาคม 2566)

Vol 1 No.4 (July - August 2023)

ISSN : 2822-1095 (Online)

_ * ***** _

📖 วัตถุประสงค์

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ เป็นวารสารในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ บทความปริทัศน์ บทความหนังสือ แก่นักวิชาการ นักวิจัย คณาจารย์ นักศึกษาทุกระดับ และผู้สนใจทั่วไป ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา วัฒนธรรมและประเพณี ท้องถิ่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การศึกษา สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย 2 ใน 3 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

กำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ เป็นราย 2 เดือน

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)

ฉบับที่ 2 เดือน มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)

ฉบับที่ 3 เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)

ฉบับที่ 4 เดือนกรกฎาคม – สิงหาคม (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)

ฉบับที่ 5 เดือนกันยายน – ตุลาคม (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)

ฉบับที่ 6 เดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

✍ เจ้าของ

สถาบันส่งเสริมและพัฒนาวิชาการดีออกเตอร์เกซ เลขที่ 1 หมู่ที่ 12 ตำบลเหล่าต่างคำ

อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย 43120 โทร 061-0186156, 082-9356452

E-mail : journalacademicpromotion@gmail.com

✍ ที่ปรึกษา

รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

E-mail: zumsa_17@hotmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9833-4759>

Google Scholar: <https://scholar.google.com/citations?user=Ex2SJ-8AAAAJ&hl=th>

✍ บรรณาธิการ

ดร.เกษญา ผาทอง

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

✍ กองบรรณาธิการ

พระมหาบุญเลิศ อินทปญโญ, ศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร. บุญทัน ดอกไธสง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร. ชีรภัทร์ เสรีรังสรรค์

มหาวิทยาลัยรังสิต

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รองศาสตราจารย์ ดร.ธโสธร ตูทองคำ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

รองศาสตราจารย์ ดร.ประภาส ปิ่นตบแต่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินิจ ฝาเจริญ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ดำเนิน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีเสด็จ กองแกน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ดร.สมพงษ์ เกษานุช

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ดร.ประภาส แก้วเกตุพงษ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พระมหาจันทน์ ผมไผ่, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.ภูษิต ปุณัณรมย์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.เรียงดาว ทวะชาติ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีเสด็จ กองแกน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

พระนัสชนะ ส่างช้าง, ดร.

นักวิชาการอิสระ

พระมหาฐิติวัตร หน้กจ, ดร.

นักวิชาการอิสระ

พระครูธรรมศต, ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

 ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

วรรณภา บุปผาโสภ

สถาบันส่งเสริมและพัฒนาวิชาการต้อกเตอร์เกษ

 ฝ่ายประสานงานและจัดการ

วรรณภา บุปผาโสภ

โทร.061-0186156, Line ID: Ketsada11

e-mail: ketsada.iadp@gmail.com

 ฝ่ายกฎหมาย

นายชัยวิทย์ ฤทธิพิชัยวัฒน์

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

 พิสูจน์อักษร

สมศักดิ์ พะปะเสน

โรงเรียนพระเทพบ้นตติวิทยานุสรณ์ จังหวัดหนองคาย

 ออกแบบปก

นายสุริยาทิศ โพธิ์ประสิทธิ์

นักวิชาการอิสระ

จัดรูปเล่ม

นายสมศักดิ์ พะปะเสน

โรงเรียนพระเทพบัณฑิตวิทยานุสรณ์ จังหวัดหนองคาย

พิมพ์ที่

ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ เลขที่ 1 หมู่ 20 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี 13180 โทรศัพท์ 0 2529 0574 7, 0 2909 1633 www.vru.ac.th

บทบรรณาธิการ

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ เป็นฉบับที่ 4 ประจำปีพุทธศักราช 2566 มีจำนวนบทความทั้งหมด จำนวน 3 เรื่อง เป็นบทความวิจัย จำนวน 1 เรื่อง บทความวิชาการ จำนวน 2 เรื่อง วารสารกำลังพัฒนาปรับปรุงรูปแบบและประเด็นหลักเพื่อเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI เพื่อรองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index-TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัยและนักศึกษาระดับทุกระดับ ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ และบทวิจารณ์หนังสือ ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทุกประการ

กองบรรณาธิการวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ ขอขอบคุณผู้นิพนธ์บทความ ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราเป็นอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

บรรณาธิการ

สารบัญ

บรรณาธิการ	(ก)
บทบรรณาธิการ	(ข)
สารบัญ	(ง)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3	1-17
---	------

กรุงเทพมหานคร

POLITICAL PARTICIPATION OF MEDICAL PERSONNEL AT PHYATHAI 3 HOSPITAL
BANGKOK

บัญชา พนาลี และ สุกิจ ชัยมุสิก

ปรากฏการณ์การใช้แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ในบริบทการเมืองไทย	18-30
--	-------

THE PHENOMENON OF USING NICCOLO MACHIAVELLI'S CONCEPTS IN THE THAI
POLITICS CONTEXT

สุกิจ ชัยมุสิก และ สันญา เคนาภูมิ

พุทธวิธีการเผยแผ่พุทธศาสนาในสื่อออนไลน์ ยุค 5 G	31-46
---	-------

BUDDHIST METHODSTHE PROPAGATION OF BUDDHISM IN ONLINE
MEDIA 5G ERA

พระรุ่งตะวัน สิริวัฒนโณ (แดงบุญเรือง)

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	47-70
-----------------------	-------

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์
โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร*
POLITICAL PARTICIPATION OF MEDICAL PERSONNEL
AT PHYATHAI 3 HOSPITAL BANGKOK

บัญชา พนาลี¹ และ สุกิจ ชัยมุสิก²

Bancha PanaLee¹ and Sukit Chaimusik²

¹มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

¹Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

²มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

² Mahamakut Buddhist University, Thailand, Thailand

Corresponding author E-mail: amanichai2535@gmail.com

วันที่รับบทความ : 11 สิงหาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 25 สิงหาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 27 สิงหาคม 2566

Received 11 August 2023; Revised 25 August 2023; Accepted 27 August 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เก็บรวบรวมกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จำนวนบุคลากร 990 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน โดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครชีและมอร์แกน และใช้

Citation:

* บัญชา พนาลี และ สุกิจ ชัยมุสิก. (2566). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร. วารสารส่งเสริมและพัฒนานิเวศวิชาการสมัยใหม่, 1(4), 1-17.

Bancha PanaLee and Sukit Chaimusik. (2023). Political Participation of Medical Personnel at Phyathai 3 Hospital Bangkok. Modern Academic Development and Promotion Journal, 1(4), 1-17.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2023.13>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 ประเภท ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบค่าที และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1. บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง และด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มี เพศ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ได้เสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานครสามารถแยกเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ควรให้บุคลากรทางการแพทย์นำรูปแบบเชิงปฏิบัติการในการติดตามข่าวสารเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมือง 2. ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ได้แก่ ควรศึกษาในโรงพยาบาลอื่นเพิ่มเติม เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เชิงลึกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และสามารถนำไปแก้ไขปัญห ในภาพรวมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ได้แก่ ควรมีการศึกษาลักษณะและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแง่อื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การติดตามผลทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เป็นต้น

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมทางการเมือง, ของบุคลากรทางการแพทย์, โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

Abstract

The objectives of this thematic were 1.To study the political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok. 2. To compare the political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok on gender, age, education level and Different monthly income 3. To suggest guidelines for political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok.

The research tool was a questionnaire. The sample was collected from 990 medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok. The sample size was 361 people by Krejcie and Morgan's open table method and using simple random sampling (Simple Random Sampling). There are 2 types of statistics used in data analysis. These were descriptive statistics, namely frequency, percentage, mean, standard deviation, and inferential statistics, namely t-test and F-test or One-Way ANOVA.

The results were found as follows : 1. Medical personnel, Phyathai 3 Hospital, Bangkok Political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok, overall in all 3 aspects, was at a high level. when considering each aspect Sorted by average from descending. It was found that the aspect of political opinions had the highest average. Followed by political news. and in terms of exercising the right to vote Least mean, respectively. 2. Comparative results of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok with gender, education level different Political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok, including 3 aspects, were significantly different at 0.05 level. education level and monthly income were different. There were no differences in overall opinions on political participation in all 3 aspects. 3. Medical personnel, Phayathai 3 Hospital, Bangkok has suggested guidelines for political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok, which can be categorized as follows: Political news monitoring Medical

personnel should be encouraged to use the action model in monitoring the news to promote political participation. 2. Political expression namely, should study more in other hospitals to gain in-depth information about political participation and can be used to solve problems in the overview of political participation The aspect of voting, for example, there should be further study of the characteristics and factors affecting political participation in other aspects, such as political follow-up. expressing political opinions, etc.

Keywords: Political Participation, Medical Personnel, Phyathai 3 Hospital, Bangkok

บทนำ

แนวคิดของระบอบประชาธิปไตยถือว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ภายใต้หลักการแบ่งแยกและตรวจสอบการใช้อำนาจ (Check and Balance) โดยมีองค์กรผู้ใช้อำนาจทางนิติบัญญัติ องค์กรผู้ใช้อำนาจทางบริหารและองค์กรผู้ใช้อำนาจทางตุลาการ เป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยแทนประชาชน อย่างไรก็ตามระบอบประชาธิปไตยแบบผู้แทนได้ก่อให้เกิดข้อคำถามต่อความเป็นตัวแทนของประชาชนในการใช้อำนาจอธิปไตยหรืออำนาจอธิปไตยขององค์กรเหล่านี้ เนื่องจากบทบาททางการเมืองของประชาชนในฐานะที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยจึงเป็นหัวใจสำคัญของระบอบประชาธิปไตย

การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political participation) หมายถึงการกระทำใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้น โดยความเต็มใจ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะมีการจัดอย่างเป็นระเบียบหรือไม่ และไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐ หรือต่อการบริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นไปในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติก็ตาม เพื่ออิทธิพลของกลุ่มการเมืองในการเลือกกำหนดบุคคลในวงการรัฐบาลหรือกดดันรัฐบาลให้กระทำตามที่พลเมืองผู้นั้นหรือกลุ่มนั้นต้องการ ตลอดจนมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีลักษณะที่รวมกันสองประการ ได้แก่ (1) ต้องเป็นไป

ตามความสมัครใจและ (2) ต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มีอำนาจ นอกจากนั้น กิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองต้องเป็นไปตามที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ หรืออาจใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ได้

การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นกลไกที่มีความสำคัญในระบอบประชาธิปไตย การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมือง มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของรัฐบาล และเป็นกระบวนการชี้วัดพัฒนาการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของแต่ละประเทศ ประเทศที่พัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มักกำหนดให้ประชาชนทุกระดับมีสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามกฎหมาย และมีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมในทุกมิติของกระบวนการทางการเมือง

กลุ่มบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จัดเป็นกลุ่มชนชั้นกลาง ให้ความรู้และปฏิบัติหน้าที่และให้บริการด้านการแพทย์ มีความรู้ที่ต้องใช้เทคนิคความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและในวิธีการทำงานที่เกี่ยวข้องผูกพันกับผู้ป่วยอยู่ตลอดเวลา จึงอาจมีส่วนที่ทำให้โอกาสที่จะได้รับการกล่อมเกลางานทางการเมือง ที่จะสร้างโลกทัศน์สำหรับอุดมการณ์ประชาธิปไตย ค่อนข้างมีน้อยกว่าอาชีพอื่น นอกจากนี้เวลาในการทำงานที่แตกต่างจากคนทั่วไป จึงทำให้ขาดโอกาสที่จะปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข้อมูล หรือวิสัยทัศน์ทางด้านการเมืองหรือด้านสังคมอื่น ๆ กับผู้คนในกลุ่มหรืออาชีพอื่น จึงอาจส่งผลต่อโลกทัศน์ที่จะเป็นฐานให้อุดมการณ์ประชาธิปไตย ทั้งที่โดยฐานของความรู้และความสามารถทางสติปัญญา คนกลุ่มนี้มีสูงมากกว่าคนกลุ่มอื่นในสังคม ประกอบกับความไม่มีคุณภาพของสถาบันทางการเมืองและนักการเมืองทำให้เป้าหมายการเมืองและไม่ประสงค์ที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองจะเข้าร่วมทางการเมือง ลักษณะการมีส่วนร่วมจะมีเฉพาะบางกิจกรรมที่เป็นทางการและเป็นสิทธิหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

“การมีส่วนร่วมทางการเมืองเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบที่แตกต่างกัน ไม่เฉพาะรูปของการเลือกตั้งเท่านั้น การมีส่วนร่วมเป็นรูปแบบหนึ่งที่มีเป้าหมายแน่นอนและมีผลกระทบทางสังคม คือ การรวมกลุ่มของประชาชน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ภายใต้แนวคิด “Civil Society” หรือที่รู้จักกันในชื่อ “ประชาสังคม” ซึ่งพอสรุปความหมายได้ คือ การที่ประชาชนในสังคมวิกฤติหรือปัญหาในสังคม จึงเกิดจิตสำนึกร่วมกันที่จะแก้ปัญหา จึงเกิดการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นองค์กร เช่น กลุ่มพันธมิตรเพื่อประชาธิปไตย

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ถึงแม้บุคลากรทางการแพทย์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการเมืองการปกครองโดยตรง แต่อาจมีการพูดคุยในประเด็นทางการเมืองกับประชาชน หรือมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งทุกระดับ ดังนั้น จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และสามารถพิจารณาในการเป็นสื่อกลางต่อการกระจายความรู้ให้แก่บุคคลทุกระดับ ดังนั้น บุคลากรทางการแพทย์ นอกจากจะมีบทบาทในด้านการให้บริการด้านสุขภาพแก่ประชาชนแล้วยังมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองไม่เฉพาะการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเท่านั้น จึงควรมีบทบาทในการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น และเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ต่อไป

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะได้นำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการมีส่วนร่วมของบุคลากรทางการแพทย์ และสามารถนำปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มียศต่อเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งแนวคิด ทฤษฎี ได้แก่

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง เจมส์ แอล เครย์ตัน (2551 : 3) ได้กำหนดความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นกระบวนการที่รวบรวมความห่วง

กังวล ความต้องการและค่านิยมต่าง ๆ ของสาธารณชนไว้อยู่ในกระบวนการตัดสินใจของรัฐ และเอกชน เป็นการสื่อสารสองทางและเป็นการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อการตัดสินใจที่ดีกว่าและที่ได้รับการสนับสนุนจากสาธารณชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยนำข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจพื้นที่เบื้องต้น และการทบทวนวรรณกรรมกำหนดตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม รวมไปถึงกรอบแนวคิดในการวิจัย และใช้เครื่องมือคือแบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ในเชิงปริมาณโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้น

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยใช้ข้อมูล จำนวนบุคลากร จำนวน 990 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานครจำนวน 361 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จของ Krejcie & Morgan (ไชยวัฒน์ รุ่งเรืองศรี, 2550)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ขึ้นมาเพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลที่กำลังติดตามศึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยต่อไป และยังมีการกำหนดกรอบแนวคิดของเรื่องที่ทำการวิจัยโดยได้ตั้งคำถามให้ครอบคลุมตามลักษณะและวัตถุประสงค์ที่ทำการวิจัยและเกี่ยวข้องกลับกลุ่มบุคลากร ที่ได้เป็นตัวอย่างของการวิจัยและได้จัดทำเครื่องมือแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน เป็นลักษณะแบบตรวจเช็ครายการ (Check List) แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นปลายปิด (Open-Ended) แบ่งออกได้เป็น 3 ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน 15 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับ

ผลการวิจัย

1. บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 0.48 เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$) = 3.43 รองลงมาคือด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ($\bar{X}$) = 3.37 และด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X}$) = 0.69 ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของ บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง	3.37	0.56	มาก
2. ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง	3.43	0.64	มาก
3. ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	0.69	3.36	มาก
รวม	0.48	3.37	มาก

2. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ของบุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ พบว่า

1) บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2) บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4) บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร พบว่า

3.1 ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร บุคลากรได้ติดตามข่าวสารการอภิปรายการไม่ไว้วางใจรัฐบาลติดตามข่าวสารการเดินทางขบวนและการประท้วงรัฐบาล, ติดตามข่าวสารการเมืองผ่านทางโทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์ วิทยุ หนังสือพิมพ์, ติดตามข่าวสารการเลือกตั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น, บุคลากรส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารการแถลงข่าวของพรรคการเมืองต่าง ๆ ตามสื่อออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์, ทวิตเตอร์, อินสตาแกรม

3.2 ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบาย ต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาทางการเมือง ร่วมแสดงความคิดเห็นในการแสดงออกทางการเมืองและเวทีสาธารณะ แสดงความคิดเห็นผ่านสื่อ โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์ วิทยุ ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของพรรคการเมือง

3.3 ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร บุคลากรฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิชักชวนเพื่อนบ้าน บุคคลที่รู้จักให้ไปเลือกตั้งทุกครั้ง ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกครั้งทั้งระดับ

ท้องถิ่นและระดับประเทศ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้สมัครที่มีอุดมการณ์และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับท่าน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาเชื่อมโยงกับแนวคิดนำมาอภิปรายผลในครั้งนี้มีหลายประเด็น สามารถสรุปผลการวิจัยนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานครโดยรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร สามารถเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาให้แก่บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิต บุญบงการ (2542 : 36-38) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึง “กิจกรรมที่บุคคลมีจุดประสงค์เพื่ออิทธิพลในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาล การมีส่วนร่วมทางการเมืองถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของระบบจารีตประเพณี การมีส่วนร่วมทางการเมืองอาจจะเป็นไปได้ทั้งจุดมุ่งหมาย (Goals) และวิธีการของการพัฒนาที่เป็นจุดมุ่งหมายนั้นเป็นเพราะความเชื่อที่ว่าการเมืองที่ถือว่าเป็นวิธีการอย่างหนึ่งนั้น หมายถึงวิธีการของผู้นำเพื่อนำไปสู่จุดประสงค์อีกอย่างหนึ่ง เช่นเพื่อเสริมสร้างอำนาจของผู้นำหรือเพื่อพัฒนาประเทศ”

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึงการกระทำโดยความสมัครใจของสมาชิกในสังคม เพื่อมีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้ปกครองและการกำหนดนโยบายสาธารณะทั้งโดยตรงและโดยอ้อม กิจกรรมเหล่านี้ ได้แก่ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง การชุมนุมทางการเมือง การช่วยเหลือทางการเมืองแก่ผู้รับสมัครเลือกตั้งหรือพรรคการเมือง และการติดต่อกับผู้แทนราษฎร นอกจากนี้ ลักษณะของความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังพิจารณาได้จากการสมัครเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอย่างเป็นทางการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านมีดังนี้

1. **ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด** ได้แก่ ข้อที่ว่า ท่านได้ติดตามข่าวสารการอภิปรายการไม่ไว้วางใจรัฐบาล ทั้งนี้บุคลากรทางการเมืองอาจมีการติดตามข่าวสารทางการเมืองในวิถีประจำวัน การพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์ประเด็นทางการเมืองในครอบครัว การพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์ประเด็นทางการเมืองในสถานที่ทำงาน ดังนั้นรูปแบบและโอกาสการติดตามข่าวสารทางการเมืองยังเป็นเงื่อนไขสำคัญในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทางการเมืองได้มีโอกาสในการถ่ายทอดสด ศักยภาพที่มีอยู่ของตนเอง ที่ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า บุคลากรทางการเมืองมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการเมืองโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ จินตนา กะตากุล (2562) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่ที่ 4 ตำบลช้างซ้าย อำเภอยะพราง จังหวัดนครศรีธรรมราช” พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองยังไม่มากเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมีน้อย ตลอดจนประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งน้อย ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งมากยิ่งขึ้น

2. **ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด** ได้แก่ ข้อที่ว่าท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง การแสดงความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบอิสระ ซึ่งเป็นความคิดเห็นส่วนบุคคลในการแสดงออก ดังนั้น การแสดงออกก็อาจจะมีทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า บุคลากรทางการเมืองโรงพยาบาลพญาไท 3 มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการเมืองโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศุภชัย จุฬะแพทย์ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานโครงสร้างพื้นฐาน : ศึกษา เฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ อำเภอยะพราง จังหวัดนครศรีธรรมราช” Phang Kosal (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนของตำบลสวายปรอติยล อำเภอยะพราง จังหวัดกันตล ราชอาณาจักรกัมพูชา” พระวีระเดช ฐานวิโร (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดงอำเภอนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์” ศุภรดา บบสูงเนิน (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัย

เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะตง อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี” และ สุปิ่น สมสาร (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในนโยบายสาธารณะระดับท้องถิ่น เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู”

3. ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่าท่านได้ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ ที่ปรากฏเป็นเช่นนี้ อภิปราย ได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เนื่องจากบุคลากรทางการแพทย์มีการะหน้าที่การทำงานที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงแตกต่างจากงานอาชีพอื่น ๆ ในสังคม ทั้งเรื่องเวลาทำงาน ลักษณะสภาพแวดล้อมในการทำงาน ทำให้ไม่อาจมีส่วนร่วมทางการเมืองได้กว้างขวาง เช่น กับบุคคลทั่วไปในสังคม อีกทั้งหน่วยงานองค์กรที่สังกัดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองเฉพาะกลุ่มบางกลุ่มทำให้ไม่อาจกระทำทุกอย่างได้อย่างมีอิสระมากนัก หน่วยงานที่สังกัดมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นทางการเมือง ทั้งทางตรงและทางอ้อมประกอบกับความรู้ ความเข้าใจในช่องทางการมีส่วนร่วมทางการเมือง และนักการเมืองทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่เกิดแรงจูงใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล พระอินทราชา อำเภอปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

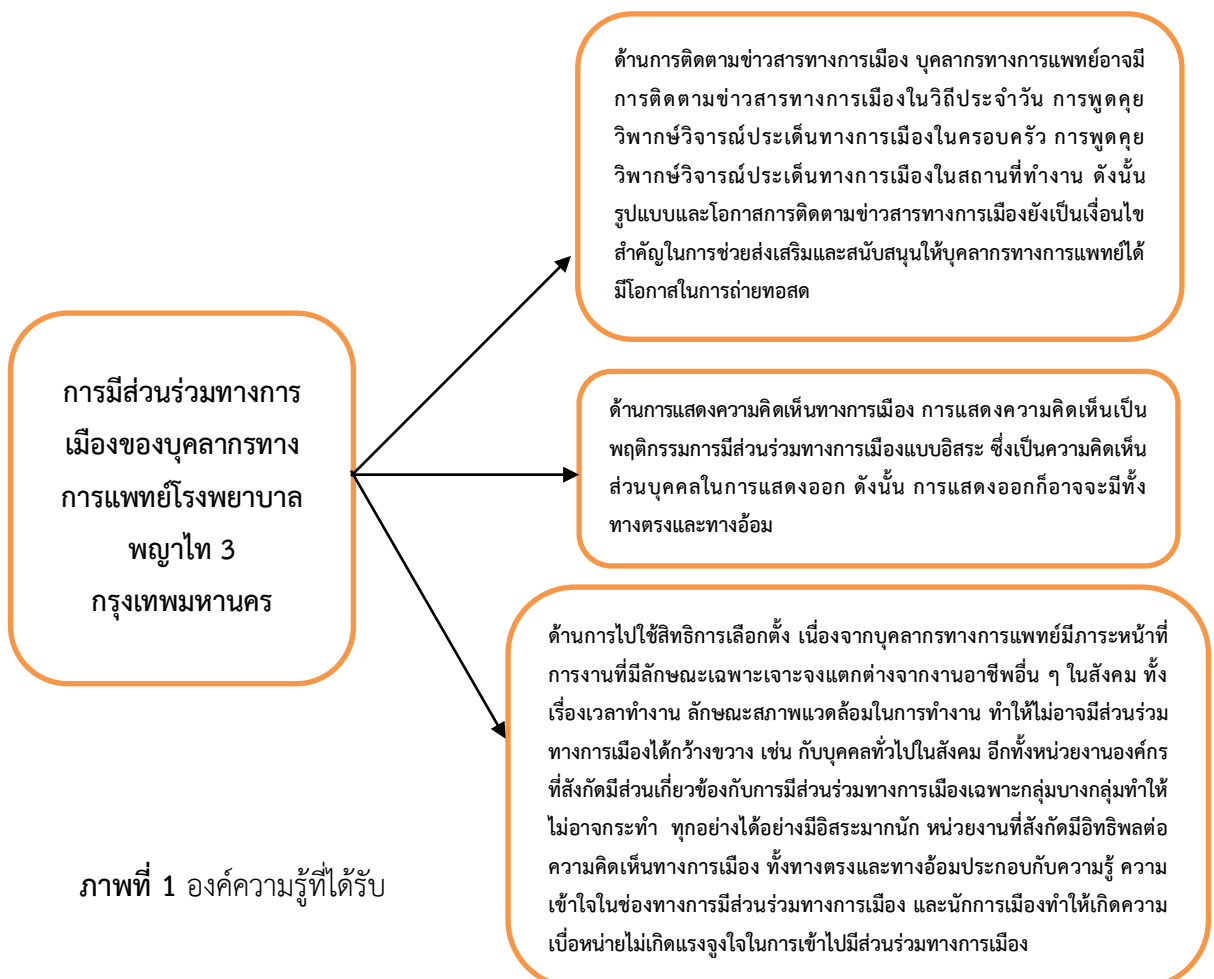
5.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์

โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร การมีส่วนร่วมทางการเมืองถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของระบบจารีตประเพณี การมีส่วนร่วมทางการเมืองอาจจะเป็นไปได้ทั้งจุดมุ่งหมาย (Goals) และวิธีการของการพัฒนาที่เป็นจุดมุ่งหมายนั้นเป็นเพราะความเชื่อที่ว่า การเมืองที่ถือว่าเป็นวิธีการอย่างหนึ่งของผู้นำเพื่อนำไปสู่จุดประสงค์อีกอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อเสริมสร้างอำนาจของผู้นำหรือเพื่อพัฒนาประเทศ การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึงการกระทำโดยความสมัครใจของสมาชิกในสังคม เพื่อมีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้ปกครองและการกำหนดนโยบายสาธารณะทั้งโดยตรงและโดยอ้อม กิจกรรมเหล่านี้ ได้แก่ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง การชุมนุมทางการเมือง การช่วยเหลือทางการเมืองแก่ผู้รับสมัครเลือกตั้งหรือพรรคการเมือง และการติดต่อกับผู้แทนราษฎร นอกจากนี้ ลักษณะของความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังพิจารณาได้จากการสมัครเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอย่างเป็นทางการแสดงดังรูปภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีค่าแปลผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาก็ถึงระดับมากที่สุด โดยให้บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 ให้ถึงระดับมากที่สุด โดยการสร้างแนวคิดและอุดมการณ์ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่การมีส่วนร่วมทางการเมือง การขาดความรู้ในเรื่องกฎหมายที่ผิดหลักการสากล หรือขาดความรู้เรื่องระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยก็จะนำไปสู่การแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ และต้องตระหนักถึงความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง อันจะส่งผลต่อบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาก็ถึงระดับมากที่สุด

การเสนอแนะเชิงนโยบายเป็นรายด้านตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1.จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 ได้แก่ **ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง** ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น การติดตามข่าวสารและความรู้ทางการเมืองแก่บุคลากรการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต เฟสบุ๊ค สื่อสารทางคอมพิวเตอร์ อย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการประชาสัมพันธ์ทางสื่อที่บุคลากรให้ความนิยม ทำให้เข้าถึงด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ทั้งนี้เพื่อให้มีความเข้าใจและมีจิตสำนึกในการมีประชาธิปไตยและทำให้เกิดความเชื่อมั่นต่อระบบการเมือง จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาก็ถึงระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ท่านได้ติดตามข่าวสารการอภิปรายการไม่ไว้วางใจรัฐบาล ดังนั้น การติดตามข่าวสารการอภิปรายการไม่ไว้วางใจรัฐบาล เพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ได้รับรู้ความคืบหน้าในการทำงานของรัฐบาล การอภิปรายไม่ไว้วางใจจะมีขึ้นก็ต่อเมื่อรัฐสภาเห็นว่ารัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีไม่ควรแก่การไว้วางใจให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ซึ่งอาจเกิดจากการตัดสินใจผิดพลาด การใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ เป็นต้น จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหามาถึงระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านได้ติดตามข่าวสารการเลือกตั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนั้น การติดตามข่าวสารการเลือกตั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ในด้านการเมืองการเลือกตั้ง การติดตามตรวจสอบการดำเนินงาน และได้รับข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง เศรษฐกิจปัจจุบัน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมในองค์กรของตน จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหามาถึงระดับมากที่สุด

2.จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 ได้แก่ ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหามาถึงระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบาย ต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง อยู่ในระดับมาก ดังนั้น การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบาย ต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมืองบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหามาถึงระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของพรรคการเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรนำมาเสนอแนะแก้ไขปัญหามาถึงระดับมากที่สุด และสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติในชีวิตประจำวันให้เข้ากับการมีส่วนร่วม

ทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ให้ถึงระดับมากที่สุด

3. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 ได้แก่ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาก็ให้ถึงระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ท่านได้ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ ดังนั้น ทางกรมมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาก็ให้ถึงระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้สมัครที่มีอุดมการณ์และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับท่าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรนำมาเสนอแนะแก้ไขปัญหาและสามารถนำมาเป็นแนวทางด้านการใช้สิทธิเลือกตั้งให้เข้ากับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เพราะเนื่องด้วยการมีส่วนร่วมทางการเมืองบางประเด็นที่บุคลากรโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้กับการเลือกตั้ง และบุคลากรจึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาก็ให้ถึงระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัย

จากผลการวิจัย “ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ” ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรให้

1. ควรศึกษาถึงความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะนำรูปแบบเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

2. การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เท่านั้น ควรศึกษาในโรงพยาบาลอื่นเพิ่มเติม เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เชิงลึกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และสามารถนำไปแก้ไขปัญห ในภาพรวมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้

3. ควรมีการศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เช่น ควรมีการศึกษาลักษณะและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแง่อื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การติดตามผลทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- Phang Kosal และคณะ. (2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนของตำบลสวายปรอเตียล อำเภอสระอ่าว จังหวัดกันตล ราชอาณาจักรกัมพูชา. *วารสารวิชาการ*, 12(3), 89-90.
- จินตนา กะตากุล. (2562). การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนศึกษาเฉพาะกรณี หมู่ที่ 4 ตำบลขางซาย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*. 6(6), 2860-2874.
- เจมส์ แอล เครย์ตัน. (2551). วันชัย วัฒนศัพท์ และคณะ, แปล. *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน การตัดสินใจที่ดีกว่าโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์ศิริภักดิ์ออฟเซ็ท.
- ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ. (2563). การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ใน *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระวีระเดช ฐานวีโร. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดงอำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์. ปแบบเกษตรผสมผสานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในจังหวัดเพชรบูรณ์. *วารสาร มจร การพัฒนาสังคม*, 5(1).
- ศุภชัย จุฬะแพทย์. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานโครงสร้างพื้นฐาน : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช, *วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์*, 2(1), 50-51.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2562). ประสพการณ์ด้านประชาธิปไตยท้องถิ่นในต่างประเทศ. เรียกใช้เมื่อ 31 ตุลาคม 2565, จาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php> สถาบันพระปกเกล้า.
- สุป็น สมสาร. (2563). การมีส่วนร่วมของประชาชนในนโยบายสาธารณะระดับท้องถิ่น เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู. *วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์*, (5(1), 84-85.

ปรากฏการณ์การใช้แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ในบริบทการเมืองไทย*

THE PHENOMENON OF USING NICCOLO MACHIAVELLI'S CONCEPTS IN THE THAI POLITICS CONTEXT

สุกิจ ชัยมุสิก¹ และ สันญา เคนาภูมิ²

Sukit Chaimusik¹ and Sanya Kenaphoom²

¹มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

¹Mahamakut Buddhist University, Thailand

²มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

Corresponding author E-mail: zumsa_17@hotmail.com

วันที่รับบทความ : 18 สิงหาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 23 สิงหาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 26 สิงหาคม 2566

Received 18 August 2023; Revised 23 August 2023; Accepted 26 August 2023

บทคัดย่อ

นิโคโล มาเคียเวลลี เป็นนักเขียนที่เน้นการสร้างเทคนิคของความสำเร็จทางการเมือง โดยเน้นความสำคัญของจินตนาการและแทนที่เหตุผลในการคิดทางการเมือง แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี มีความสำคัญคือการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจทางการเมืองกับศีลธรรม และการใช้วิธีการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเมือง ปรากฏการณ์การใช้แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ในบริบทการเมืองไทย พบประเด็นที่สำคัญได้แก่ (1) การเมืองปรากฏการณ์จริงและการแสวงหาอำนาจ (2) การเมืองจริงและการทุจริต (3) ศิลปะแห่งการหลอกลวง (4) การ

Citation:

* สุกิจ ชัยมุสิก และ สันญา เคนาภูมิ. (2566). ปรากฏการณ์การใช้แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ในบริบทการเมืองไทย.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 1(4), 18-30.

Sukit Chaimusik and Sanya Kenaphoom. (2023). The Phenomenon of Using Niccolo Machiavelli's Concepts in the Thai Politics Context. Modern Academic Development and Promotion Journal, 1(4), 18-30.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2023.11>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/about/editorialTeam>

ให้ความสำคัญของรูปลักษณ์ (5) บทบาทของศีลธรรมในการเมือง และ (6) บทบาทของความเป็นผู้นำ

คำสำคัญ: ปรากฏการณ์, แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี, บริบทการเมืองไทย

Abstract

Niccolo Machiavelli is a writer who focuses on creating techniques of political success by emphasizing the importance of imagination and replacing rationality in political thinking. Niccolo Machiavelli's ideas were important in examining the relationship between political power and morality and the use of means to achieve political goals. The phenomenon of using Niccolo Machiavelli's ideas in the context of Thai politics; (1) Phenomenal politics and the pursuit of power, (2) Real Politics and Diplomacy, (3) The Art of Deception, (4) The importance of appearance, (5) The role of morality in politics, and (6) The role of leadership.

Keywords: Phenomenon, Niccolo Machiavelli's Concepts, Thai Politics Context

บทนำ

นิโคโล มาเคียเวลลี เป็นนักเขียนที่เน้นการสร้างเทคนิคของความสำเร็จทางการเมือง โดยเน้นความสำคัญของจินตนาการ และแทนที่เหตุผลในการคิดทางการเมือง (Minogue, K.R.. 2018) การตีความล่าสุดชี้ให้เห็นว่า Machiavelli พัฒนาลำดับชั้นของประเภทระบอบการปกครองขึ้นอยู่กับการแสดงออกถึงความปรารถนาของมนุษย์ให้หมายถึงการคิดเกี่ยวกับ externalization ทางการเมืองของความปรารถนา (Holman, C. 2017) ผลงานของ Machiavelli ต่อทฤษฎีอำนาจส่วนประกอบ (constituent power) เสนอการตอบสนองดั้งเดิมต่อความหลงผิดทางทฤษฎีและความไม่สอดคล้องกันที่นักวิชาการสมัยใหม่ระบุไว้ โดยเน้นแรงดำรงชีวิตของอำนาจส่วนประกอบภายในระเบียบสังคม (Lucchese, F. D. 2017) อิทธิพล Machiavelli สามารถมองเห็นได้ในการก่อสร้างของการเรียนการสอนของคนต่างชาติของรัฐธรรมนูญและความเห็นอกเห็นใจของการทำงาน, โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านแนวคิดของ

virtu และความคิดของ potestas เป็นเสรีภาพ (Costabile, G.. 2017) มาซิอาเวลลีถือว่าเป็นบิดาผู้ก่อตั้งลัทธิสมจริงทางการเมืองและลัทธิสาธารณรัฐ โดยมีผลกระทบสำคัญต่อความคิดทางการเมืองสมัยใหม่และวัฒนธรรมตะวันตก (Raburski, T. 2012)

แนวคิดของนิโคโล มาซิอาเวลลี มีความสำคัญเพราะเสนอข้อมูลเชิงลึกในแง่มุมต่าง ๆ ของการเมืองและการปกครองผลงานของ Machiavelli สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจทางการเมืองกับศีลธรรม และการใช้วิธีการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเมืองความคิดของเขาได้รับการตีความในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งในฐานะนักคิดพรรครีพับลิที่เกี่ยวกับสิ่งที่ตีร่วมกัน (Holman, C. 2017) เป็นสารตั้งต้นของประสิทธิภาพในการเมือง (Stecko, J. 2015) และเป็นจุดเริ่มต้นของความเข้าใจที่ทันสมัยของกฎหมายระหว่างประเทศ (Roth-Isigkeit, D. 2017) แนวคิด Machiavelli เช่น บทบาทของกฎหมายในการกำกับดูแลและความคิดของ virtu, มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนและความเข้าใจเห็นอกเห็นใจในการทำงาน (Costabile, G.. 2017) นอกจากนี้ความคิดของเขาเกี่ยวกับการใช้วิธีการผิดศีลธรรมสำหรับปลายทางการเมืองยังคงมีความเกี่ยวข้องเนื่องจากเทคโนโลยีทางการเมืองที่แนะนำโดย Machiavelli มีการพัฒนาในยุคปัจจุบัน (Lakićević, D. 2010)

นิโคโล มาเคียเวลลี (Machiavellianism) เป็นคำที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและกลยุทธ์ในการเมืองและอำนาจที่ถูกสร้างขึ้นโดยนิโคโล แมคเคียเวลลี (Niccolò Machiavelli) ในงานเขียนหนังสือ "ปรัชญาการเมือง" (The Prince) ซึ่งเป็นผลงานที่ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1513 หลังจากนั้นแมคเคียเวลลียังเขียนผลงานเสริมเรื่องการเมืองและปรัชญาการเมืองอื่น ๆ แมคเคียเวลลีเสนอแนวคิดที่เน้นความสำคัญของการรักษาอำนาจและความเข้มแข็งของรัฐบาล แม้ว่าบางเนื้อหาในงานของเขาอาจถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นการสนับสนุนการใช้ความรุนแรงและความเหี้ยมโหดเพื่อรักษาอำนาจ แต่ความหลากหลายและความร่วมรอบในแนวคิดของเขายังสะท้อนให้เห็นถึงความซับซ้อนในการเมืองและการบริหารจัดการอำนาจ แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ได้รับความสนใจจากนักปรัชญาการเมืองและนักศึกษการเมืองมากมาย และบางครั้งถูกนำมาใช้ในบริบทการเมืองต่าง ๆ ในระหว่างประวัติศาสตร์ อย่างไรก็ตามการนำแนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี มาใช้ในการเมืองต้องพิจารณาและสอดคล้องกับบัญญัติและค่านิยมทางสังคมของแต่ละสังคมและบริบทที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

การนำเสนอแนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ในบริบทของประเทศไทยอาจจะมีหลักการและเหตุผลต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับมุมมองและความต้องการของผู้นำและองค์กรที่ต้องการนำไปใช้ การนำเสนอแนวคิดนิโคโล มาเคียเวลลี ในบริบทประเทศไทยควรพิจารณาถึงการตีความและ

ปรับให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางการเมืองและสังคมของประเทศ และควรยึดหลักการสร้างความเข้าใจและรับรู้ของคนในสังคมเพื่อให้การนำเสนอแนวคิดนี้มีผลสร้างความเข้าใจและสนับสนุนจากทุกฝ่ายในองค์กรหรือสังคมที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญของแนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี

Machiavellianism เป็นบุคลิกภาพสร้างโดดเด่นด้วยความเห็นถากถางดูถูก, ใจดี, และการจัดการความชำนาญของคนอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุผลกำไรส่วนบุคคล (Sharpe, M.B., Collison, L.K., & Lynam, R.D. 2021) มันประกอบด้วยสองมิติ: มุมมองและกลยุทธ์ (Monaghan, C., Bizumic, B., & Sellbom, M. 2018) มุมมองมิติสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองเหยียดหยามของมนุษยชาติ, ในขณะที่กลยุทธ์มิติแสดงให้เห็นถึงความเต็มใจที่จะใช้วิธีการผิดศีลธรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (Persson, N.B. 2019) Machiavellianism มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับโรคจิตเภทและความหลงตัวเอง, ด้วยมาตรการของ Machiavellianism ส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างเหล่านี้ (Kurapova, A.I., & Lezhnina, V.L., 2018) Machiavellians มีแนวโน้มที่จะมีชุดที่ซับซ้อนของความสามารถและแรงจูงใจรวมทั้งปัญหาทางสังคม, การหลอกลวง, การจัดการและการขาดความเห็นอกเห็นใจ (Bereczkei, T. 2017) พวกเขาเป็นนักคิดเชิงกลยุทธ์และการตัดสินใจในระยะยาวที่มีความยืดหยุ่น ลัทธิมาเคียเวลลีเนียนยังเกี่ยวข้องกับลัทธิดาร์กไตรแอด (Dark Triad) ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างลัทธิมาเคียเวลลีเนียนนิยม (Machiavellianism) ความหลงตัวเอง และโรคจิตเภท โดยรวม Machiavellianism เป็นลักษณะบุคลิกภาพที่โดดเด่นด้วยการคิดบิดเบือนและยุทธศาสตร์ศีลธรรมในทางปฏิบัติและมุมมองเหยียดหยามในชีวิต

สำหรับแนวคิดของ Machiavelli มีหลายแง่มุมและได้รับการตีความในรูปแบบต่างๆ บางคนอ้างว่าความคิดทางการเมือง Machiavelli เน้นการเสริมสร้างพลังการมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมของประชาชนทุกคนบอกความกังวลเกี่ยวกับการทำให้เป็นจริงของบริบทในอดีตที่ดีร่วมกัน (Holman, C. 2017) ส่วนอื่น ๆ เน้นการมีส่วนร่วมของ Machiavelli กับทฤษฎีของอำนาจส่วนประกอบ, คู่มือเป็นพลังชีวิตภายในระเบียบสังคม (Lucchese, D.F. 2017) นอกจากนี้ Machiavelli ของการสร้างแนวคิดใหม่ของคุณธรรมของพลเมืองซึ่งไม่ได้ตรงข้ามอย่างสมบูรณ์กับแนวคิดกรีกแบบดั้งเดิมของคุณธรรมยังได้รับการยอมรับ (Matei Oana. 2017) แต่ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทราบว่าหลายความคิดที่เกี่ยวข้องกับ Machiavellianism

ไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนโดย Machiavelli ตัวเองนำไปสู่ความเข้าใจผิดและการตีความผิดของความคิดที่แท้จริงของเขา (Kesgin, A. 2015) โดยรวมแล้วแนวคิดของ Machiavelli ครอบคลุมองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น การใช้อำนาจ การลดความโหดร้าย และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการทางการเมือง (Holler, J.M. 2011)

จากการประมวลผลแนวคิดที่สำคัญของนิโคโล มาเคียเวลลี มีหลักการและกลยุทธ์ที่เน้นการครอบครองอำนาจและการบริหารจัดการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเหล่านี้คือแนวคิดที่สำคัญ

1. การรักษาอำนาจและความเข้มแข็งของรัฐบาล นิโคโล มาเคียเวลลี เน้นความสำคัญของการรักษาอำนาจและความเข้มแข็งของรัฐบาล เขาเชื่อว่าผู้นำควรใช้กำลังและกลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อปกป้องและรักษาอำนาจของตน โดยไม่ลังเลที่จะใช้วิธีการที่รุนแรงหรือไม่ถูกต้องเพื่อวัตถุประสงค์

2. การใช้ความหลากหลายในกลยุทธ์ นิโคโล มาเคียเวลลี เชื่อว่าผู้นำควรทำตามเวทีการเมืองและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เขาเน้นความสำคัญของความเฉลียวฉลาดและความสามารถในการปรับตัวเพื่อเข้ากับสถานการณ์เปลี่ยนแปลง

3. การใช้เทคนิคการเมือง นิโคโล มาเคียเวลลี เน้นความสำคัญของการใช้เทคนิคการเมืองเพื่อเพิ่มโอกาสในการรอดชีวิตและครอบครองอำนาจ เขาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้การหลอกลวงและการครอบครองความเชื่อของประชาชนในการเข้าร่วมกลุ่มอำนาจ

4. การใช้ความกล้าหาญและความตั้งใจ นิโคโล มาเคียเวลลี เชื่อว่าผู้นำควรมีความกล้าหาญและความตั้งใจในการดำเนินการ ไม่ควรกลัวการเผชิญหน้ากับความปรานีและการค้านที่อาจเกิดขึ้น

5. ความสำคัญของการควบคุมเครื่องมือ นิโคโล มาเคียเวลลี เน้นความสำคัญของการควบคุมเครื่องมืออำนาจ เขาเสนอให้ผู้นำมีการควบคุมอย่างเข้มงวดเกี่ยวกับการทรงพลังและการใช้สื่อมวลชนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและสนับสนุนจากประชาชน

- 1. การรักษาอำนาจและความเข้มแข็งของรัฐบาล
- 2. การใช้ความหลากหลายในกลยุทธ์
- 3. การใช้เทคนิคการเมือง
- 4. การใช้ความกล้าหาญและความตั้งใจ
- 5. ความสำคัญของการควบคุมเครื่องมือ

ความหลากหลายและความร่วมรอบในแนวคิดของนิโคโล มาเคียวเวลลี ช่วยให้ผู้นำสามารถปรับตัวและใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมตามสถานการณ์เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการเมืองและอำนาจที่เขาต้องการ

ปรากฏการณ์การใช้แนวคิดของนิโคโล มาเคียวเวลลี ในบริบทการเมืองไทย

นิโคโล มาเคียวเวลลี (Niccolo Machiavelli) เป็นนักปรัชญาชาวอิตาลีที่มีผลกระทบอย่างมากในการเมืองและนโยบายของประเทศอิตาลีในยุคศตวรรษที่ 15 นับเป็นบทบาทสำคัญในการพัฒนานโยบายการปกครองที่รุนแรงและได้ผล ซึ่งแนวคิดของเขาได้ถูกนำมาปรับใช้ในการเมืองในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงการเมืองในประเทศไทยเช่นกัน ทั้งผลงานและแนวคิดของนิโคโล มาเคียวเวลลี ที่ปรากฏอยู่ในสังคมไทย ไม่ใช่สิ่งที่สังคมไทยเพิ่งรู้จักกันในทศวรรษที่ 2500 แต่มีอยู่ก่อนหน้านั้นแล้ว เพียงแต่หลังทศวรรษที่ 2500 เป็นต้นมา การศึกษาแบบรัฐศาสตร์ปรัชญาและบริบทสังคมการเมืองได้มีส่วนช่วยให้ผลงานและแนวคิดของมาเคียวเวลลี กลายเป็นที่รู้จักในสังคมไทยเป็นวงกว้างมากขึ้นนั่นเอง (กานต์ บุญยะกาญจน์. 2562)

จักรพงษ์ รัตนวงศ์, โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ และ ลลิตา นิพิฐประศาสน์ สุนทรวินิจ (2563) ศึกษาคุณธรรมของผู้ปกครองของ จอมพลถนอม กิตติขจร ตามกรอบทฤษฎีของ นิโคโล มาเคียวเวลลี พบว่า นิโคโล มาเคียวเวลลี ได้นำเสนอคุณธรรมของผู้ปกครองที่ยึดเอาวิธีการบริหารภายใต้บริบททางสังคมการเมืองอิตาลีที่ไร้เสถียรภาพ ในรูปแบบของการขึ้นสู่อำนาจและวิธีการครองอำนาจของผู้ปกครอง เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของรัฐได้ จอมพลถนอม กิตติขจร ได้ขึ้นสู่อำนาจในฐานะนายกรัฐมนตรีท่ามกลางสถานการณ์ทางสังคมการเมืองไทยที่ไร้เสถียรภาพ ใช้คุณสมบัติของผู้ปกครอง วัฏปฏิบัติของผู้ปกครองที่ขึ้นสู่อำนาจทางการเมือง

โดยพึ่งพาบุคคลอื่นและโชคชะตาที่ดี และคุณธรรมของผู้ปกครองอันสอดคล้องกับคุณธรรมของผู้ปกครองตามธรรมชาติของ นิโคโล มาเคียเวลลี จนสามารถครองอำนาจได้อย่างยาวนานนับทศวรรษ

กานต์ บุญยะกาญจน (2558) ศึกษา การสร้างความนิยมและการตีความ “เจ้าผู้ปกครอง” ของนิโคโล มาเคียเวลลี ในบริบทการเมืองไทย พบว่า ถึงแม้จะมีอุปสรรคระหว่างจารีตของไทยและตะวันตก แต่แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ก็สามารถประสบความสำเร็จในการเผยแพร่ในประเทศไทย ยิ่งไปกว่านั้นแนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ยังถือเป็นหนึ่งในแนวคิดทางการเมืองตะวันตกที่เก่าแก่ที่สุดที่ได้รับการเผยแพร่ในประเทศไทย และยังคงถูกประยุกต์ใช้จนถึงปัจจุบัน จากผลการศึกษาพบว่าเราสามารถแบ่งพัฒนาการของการสร้างความนิยม เจ้าผู้ปกครอง ของมาเคียเวลลีในบริบทการเมืองไทยออกเป็น 3 ช่วง 1) ยุคที่แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ปรากฏตัวเป็นครั้งแรกในสังคม ในช่วงเวลาที่ประเทศไทยกำลังเข้าสู่ความเป็นสมัยใหม่ โดยแนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ได้รับการประยุกต์ใช้อยู่ในกลุ่มชนชั้นนำของไทย 2) การศึกษานิโคโล มาเคียเวลลี ในโลกวิชาการ และการปรากฏของตัวบท เจ้าผู้ปกครองฉบับแปล 3) การเติบโตของแนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ในประชาชนทั่วไป โดยมีเครื่องมือสำคัญคือ หนังสือพิมพ์ ละครเวที นวนิยาย และการ์ตูน ที่ช่วยยกระดับการสร้างความนิยมนิยม เจ้าผู้ปกครอง ของมาเคียเวลลี ในสังคมไทยมากขึ้นไปอีก

วสันต์ ลิ้มปีเฉลิม (2553) ได้นำเสนอบทความ “มองความขัดแย้งของสังคมการเมืองไทยปัจจุบัน ผ่านแนวคิดในเรื่อง ”เจ้าผู้ปกครอง” (The Prince) ของนิโคโล มาเคียเวลลี ” ซึ่งได้วิเคราะห์สถานการณ์ความขัดแย้งและการต่อสู้ทางความคิดในการเมืองไทย ผ่านหลักคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ซึ่งเป็นปรัชญาที่เห็นว่า ความดี ความชั่ว ไม่ใช่สิ่งที่มีอยู่จริงในตัวเองหรือตามธรรมชาติ แต่เป็นสิ่งที่มนุษย์ปรุงแต่งสร้างขึ้น เขาได้เทียบเคียงยุทธศาสตร์ของฝ่ายอำมาตยาธิปไตยกับงานเขียนของนิโคโล มาเคียเวลลี กล่าวคือนับตั้งแต่ปี 2549 การวางตำแหน่งแห่งหนและยุทธศาสตร์ของฝ่ายอำมาตยาธิปไตยมีลักษณะเทียบเคียงได้กับการนำแนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี มาใช้ในลักษณะตรงไปตรงมา ดังเช่น การปฏิบัติที่สอดคล้องกับข้อความในคำสอนของนิโคโล มาเคียเวลลี ที่สอนให้เจ้าผู้ปกครองต้องรู้จักที่จะต้องโกหก ไม่รักษาข้อตกลง เจ้าผู้ปกครองต้องรู้จักทำตัวเหมือนสิงโตที่มีกำลัง และเหมือนสุนัขจิ้งจอกที่มีปัญญา “จะต้องรู้วิธีระบายสีให้เรื่องราวผิดไปจากความเป็นจริง และจะต้องเป็นคนมือถือสากปากถือศีล และเป็นนักหลอกลวงที่ยิ่งใหญ่” “เขาจะต้องมีที่ทำว่าเต็มไปด้วยความสงสาร การรักษาข้อตกลง ความสัตย์ซื่อ ความเมตตากรุณา และเคร่งศาสนา” เพราะมนุษย์โดยทั่วไป จะตัดสินกันด้วยตา

มากกว่าด้วยมือ ขณะที่ทุกคนสามารถเห็นเจ้าผู้ปกครอง แต่มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะสัมผัสเจ้าผู้ปกครองได้จริง ๆ ฉะนั้นยุทธศาสตร์ของฝ่ายอำมาตยาธิปไตยที่ไม่ประนีประนอม หรือเล่นเกมแบบชนะฝ่ายเดียว และผู้ชนะได้หมด (zero-sum game) นับแต่การยุบพรรคไทยรักไทย ยุบพรรคพลังประชาชน ทำให้พรรคการเมืองที่เป็นตัวแทนฝ่ายตนเข้ามามีอำนาจแทน ฯลฯ และสถานการณ์ล่าสุดที่มีแนวโน้มสูงที่จะมีการยึดทรัพย์สินทั้งหมดของอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร นั้น กล่าวได้ว่า น่าจะเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับคำสอนของนิโคโล มาเคียเวลลี ที่ว่า ในการดำเนินการกับศัตรู จะต้องไม่ทำร้ายแต่เพียงเล็กน้อย ซึ่งทำให้สามารถกลับมาแก้แค้นได้ เจ้าผู้ปกครองจะต้องทำร้ายให้ราบคาบชนิดที่ทำให้เจ้าผู้ปกครองไม่ต้องหวาดเกรงอีกต่อไป

ผู้เขียนเห็นว่า นิโคโล มาเคียเวลลี นักปรัชญาและนักทฤษฎีการเมืองชาวอิตาลีที่มีชื่อเสียง มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อความคิดทางการเมืองตลอดประวัติศาสตร์ ผลงานชิ้นเอกของเขา "เจ้าชาย" สำรวจกลยุทธ์และกลวิธีที่จำเป็นสำหรับการได้มาและรักษาอำนาจทางการเมือง แม้จะเขียนขึ้นในศตวรรษที่ 16 แต่แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี ยังคงสะท้อนอยู่ในการเมืองสมัยใหม่ รวมทั้งในบริบทของการเมืองไทย ดังนั้นประเด็นการวิเคราะห์การใช้หลักการของมาเคียเวลลีในการเมืองไทยที่สำคัญได้แก่

1. การเมืองปรากฏการณ์จริงและการแสวงหาอำนาจ

แนวคิดของ Machiavelli เกี่ยวกับ realpolitik ซึ่งเน้นการแสวงหาอำนาจในทางปฏิบัติ สามารถสังเกตได้ในการเมืองไทย ผู้นำไทยมักให้ความสำคัญกับการรักษาและรวมอำนาจของตนเป็นอันดับแรก บางครั้งต้องสูญเสียหลักการประชาธิปไตยไป การใช้พันธมิตรทางการเมือง เครือข่ายอุปถัมภ์ และการใช้กลยุทธ์เชิงกลยุทธ์เพื่อให้ได้มาและรักษาอำนาจนั้นถือเป็นกลยุทธ์แบบมาเคียเวลลีที่นักการเมืองไทยใช้

นิโคโล มาเคียเวลลี เน้นการแสวงหาและการรวมอำนาจเป็นลักษณะพื้นฐานของความเป็นผู้นำทางการเมือง ในการเมืองไทย หลักการนี้ปรากฏชัดผ่านกลวิธีต่างๆ ที่นักการเมืองใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ จากการสร้างพันธมิตรและบิดเบือนความคิดเห็นของประชาชนไปจนถึงการใช้ช่องโหว่ทางกฎหมาย นักการเมืองไทยมักให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของตนเองและการได้มาซึ่งอำนาจเหนือการพิจารณาทางจริยธรรม วิธีการนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อของนิโคโล มาเคียเวลลี ที่ว่าจุดจบเป็นตัวกำหนดวิธีการ

นิโคโล มาคิเอเวลลีเป็นผู้เสนอแนวคิดในการปกครองที่รุนแรงและเชื่อถือได้ว่า "จงมีวิธีเป็นคนร้าย" หรือ "จงอยู่ในการเมืองแบบโหดร้าย" แนวคิดของเขาเน้นความสำคัญของอำนาจและการรักษาอำนาจ โดยเขาเชื่อว่าการดำเนินการในการเมืองควรเป็นเพื่อการรักษาอำนาจและความเป็นอิสระของตัวเอง แม้ว่าวิธีการบางอย่างของเขาอาจจะดูหยาบคายหรือไม่เหมาะสมกับจริยธรรมและความยุติธรรม แต่ในการเมืองสมัยนั้น เขาได้รับการยอมรับว่าเป็นนักปรัชญาที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนานโยบายการปกครอง

2. การเมืองจริงและการทูต

มาคิเอเวลลีสนับสนุนแนวทางปฏิบัติทางการเมือง โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการเมืองจริงเหนือความเพ้อฝัน แง่มุมนี้สะท้อนการเมืองไทยที่ผู้นำมักให้ความสำคัญกับการรักษาเสถียรภาพและการรักษาผลประโยชน์ของชาติมากกว่าการยึดมั่นในหลักศีลธรรมหรือจริยธรรม การเน้นย้ำของนิโคโล มาคิเอเวลลี เกี่ยวกับการใช้การทูตและการเป็นพันธมิตรทางยุทธศาสตร์สามารถเห็นได้ในนโยบายต่างประเทศของไทย ซึ่งผู้นำจะนำทางพลวัตระดับภูมิภาคที่ซับซ้อนเพื่อรักษาดุลอำนาจ

3. ศิลปะแห่งการหลอกลวง

มาคิเอเวลลีกล่าวไว้อย่างมีชื่อเสียงว่า การเมืองไทยมักพัวพันกับเครือข่ายหลอกลวงที่สลับซับซ้อน ซึ่งนักการเมืองใช้เล่ห์เหลี่ยมของสาธารณชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย หลักการของ Machiavellian ในการใช้ไหวพริบ การชักใย และการใช้กลยุทธ์ในการโฆษณาชวนเชื่อสามารถพบเห็นได้ในการรณรงค์ทางการเมืองของไทยและการสร้างความคิดเห็นของประชาชน

4. ความสำคัญของรูปลักษณ์

มาคิเอเวลลีตระหนักถึงความสำคัญของการรับรู้ของสาธารณะและการบิดเบือนข้อมูลในการบรรลุเป้าหมายทางการเมือง แง่มุมนี้สะท้อนให้เห็นในการเมืองไทย ซึ่งนักการเมืองมักใช้การโฆษณาชวนเชื่อ การควบคุมสื่อ และการส่งข้อความเชิงกลยุทธ์เพื่อกำหนดความคิดเห็นของประชาชนและรักษาการควบคุม กลวิธีแบบมาคิอาเวลเลียน เช่น การใช้ความกลัวหรือการสร้างแพะรับบาป ถูกใช้เป็นครั้งคราวเพื่อรวมอำนาจและปราบปรามผู้เห็นต่าง

ในการเมืองไทย ภาพลักษณ์ของผู้นำมีบทบาทสำคัญ นิโคโล มาคิเอเวลลี แย้งว่าการกลัวผู้นำย่อมดีกว่าการถูกรัก เพราะความกลัวทำให้เชื่อฟัง ในบริบทของไทย ผู้นำฉายภาพของความเข้มแข็งและอำนาจ โดยมักจะใช้มาตรการเผด็จการเพื่อรักษาการควบคุม การเน้นย้ำของนิโคโล มาคิเอเวลลี ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของอำนาจสะท้อนอยู่ในภูมิทัศน์การเมืองไทย

5. บทบาทของศีลธรรมในการเมือง

นิโคล มาเคียเวลลี ทำทนายแนวคิดดั้งเดิมที่ว่าผู้นำควรปฏิบัติตนด้วยคุณธรรมเสมอ เขาแย้งว่าความได้เปรียบทางการเมืองมักต้องมีการกระทำที่อาจถูกมองว่าผิดศีลธรรม ในการเมืองไทย ผู้นำต้องเผชิญกับปัญหาขัดแย้งทางจริยธรรมเมื่อต้องสร้างสมดุลระหว่างความต้องการอำนาจและความคาดหวังของสาธารณชน การใช้หลักการของนิโคล มาเคียเวลลี ในการเมืองไทยทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับบทบาทของศีลธรรมในการปกครอง

6. บทบาทของความเป็นผู้นำ

ตามคำกล่าวของนิโคล มาเคียเวลลี ความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพต้องมีความสมดุลระหว่างคุณสมบัติที่ดีงามและการตัดสินใจเชิงปฏิบัติ แนวคิดนี้มีนัยในการเมืองไทย ซึ่งผู้นำถูกคาดหวังให้แสดงความเข้มแข็ง ความสามารถพิเศษ และความคิดเชิงกลยุทธ์ การเน้นย้ำของนิโคล มาเคียเวลลี เกี่ยวกับความสำคัญของเสถียรภาพของความเป็นผู้นำและความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงนั้นมีความเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับภูมิทัศน์การเมืองไทย

แนวคิดของนิโคล มาเคียเวลลียังคงสะท้อนอยู่ในบริบทการเมืองไทย การแสวงหาอำนาจ ศิลปะแห่งการหลอกลวง ความสำคัญของรูปลักษณ์ภายนอก และบทบาทของศีลธรรมล้วนเป็นแง่มุมที่สามารถสังเกตได้ในการเมืองไทย อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องยอมรับว่าแนวคิดของนิโคล มาเคียเวลลี ไม่ควรใช้เป็นพิมพ์เขียวสำหรับการดำเนินการทางการเมือง แต่ทำหน้าที่เป็นเลนส์ให้เราเข้าใจและวิเคราะห์พลวัตของอำนาจในการเมืองไทย

แนวคิดของนิโคล มาเคียเวลลีได้ทิ้งร่องรอยความคิดทางการเมือง การอยู่เหนือกาลเวลาและภูมิศาสตร์ไว้อย่างลบลบไม่ออก ในบริบทของการเมืองไทย หลักการของมาคิอาเวลเลียนปรากฏชัดในการแสวงหาอำนาจ การใช้การเมืองจริง การชักใยและควบคุม และบทบาทของผู้นำ แม้ว่าการนำแนวคิดของนิโคล มาเคียเวลลี ไปประยุกต์ใช้สามารถให้ผลลัพธ์ทั้งทางบวกและทางลบ แต่การเข้าใจอิทธิพลของแนวคิดเหล่านี้จะช่วยให้เข้าใจความซับซ้อนของการเมืองไทย เมื่อตรวจสอบการทำงานร่วมกันระหว่างอำนาจ กลยุทธ์ และธรรมาภิบาล เราสามารถเข้าใจพลวัตที่ก่อตัวภูมิทัศน์การเมืองไทยอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าแนวคิดของนิโคล มาเคียเวลลี ไม่ควรใช้เป็นพิมพ์เขียวสำหรับพฤติกรรมทางการเมือง การเมืองไทยได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และสังคมต่างๆ ที่หล่อหลอมการกระทำและกลยุทธ์ของนักการเมือง แม้ว่า

แนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี บางแง่มุมอาจสังเกตได้ในการเมืองไทย แต่การพิจารณาบริบทเฉพาะที่แนวคิดเหล่านี้ถูกนำมาใช้ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง

สรุป

สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจว่า Machiavelli เป็นนักปรัชญาการเมืองชาวอิตาลีจากยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา เขาเป็นที่รู้จักจากหนังสือ "The Prince" ซึ่งให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเป็นผู้นำทางการเมืองและอำนาจ แม้ว่าแนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี อาจมีอิทธิพลต่อนักการเมืองทั่วโลก แต่การนำนักการเมืองไทยไปเชื่อมโยงกับเขาโดยตรงนั้นไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม นักการเมืองไทยก็เหมือนกับนักการเมืองจากประเทศอื่นๆ อาจใช้กลยุทธ์หรือชั้นเชิงบางอย่างที่สอดคล้องกับหลักการของมาเคียเวลลี อย่างไรก็ตามแม้ว่าการเมืองไทยอาจไม่สะท้อนแนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี โดยตรง แต่แง่มุมบางประการของปรัชญาการเมืองของเขา สามารถระบุได้ในพฤติกรรมและกลยุทธ์ของนักการเมืองไทย แนวคิดของสัจนิยมทางการเมือง การใช้ความกลัวและความสามารถพิเศษ และความสามารถในการปรับตัวเป็นสิ่งที่สังเกตได้ในภูมิทัศน์ทางการเมืองของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจบริบทเฉพาะของการเมืองไทยและอย่ายึดแนวคิดของนิโคโล มาเคียเวลลี เป็นแนวทางขั้นสุดท้าย

เอกสารอ้างอิง

- กานต์ บุญยะกาญจน์. (2558). *การสร้างค่านิยมและการตีความ “เจ้าผู้ปกครอง” ของมาคิอาเวลลีในบริบทการเมืองไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กานต์ บุญยะกาญจน์. (2562). *มาคิอาเวลลี การเมืองไทยของเจ้าผู้ปกครอง*. มติชน, สนพ.
- จักรพงษ์ รัตนวงศ์, โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ และ ลลิตา นิพิฐประศาสน์ สุนทรวิภาต. (2563). ผลการศึกษาคุณธรรมของผู้ปกครองของ จอมพลถนอม กิตติขจร ตามกรอบทฤษฎีของนิโคโล มาเคียเวลลี. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 17 (77), 177-187.
- วสันต์ ลิ้มเป็เฉลิม (2553). มองความขัดแย้งการเมืองไทยผ่านแนวคิดมาคิอาเวลลี. *หนังสือพิมพ์ประชาไท*. `เรี ย ก ไ้ เมื อ 17 มิ ถุ น า ย น 2566 จ า ก <https://prachatai.com/journal/2010/02/27635>.

- Kesgin, A. (2015). Machiavelli and Machiavelianism. *Beytulhikme: An International Journal of Philosophy*, 5 (1), 105-139.
- Persson, N.B. (2019). Searching for Machiavelli but finding psychopathy and narcissism. *Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment (American Psychological Association (APA))*, 10 (3), 235-245.
- Sharpe, M.B., Collison, L.K., & Lynam, R.D. (2021). *Does Machiavellianism meaningfully differ from psychopathy? It depends*. Behavioral Sciences & The Law (John Wiley & Sons, Ltd)-
- Holman, C. (2017). Machiavelli and the Concept of Political Sublimation. *Italian Culture (Routledge)*. 35 (1), 1-20. DOI: 10.1080/01614622.2016.1222654
- Monaghan, C., Bizumic, B., & Sellbom, M. (2018). Nomological network of two-dimensional Machiavellianism. *Personality and Individual Differences (Pergamon)*. 130, 161-173.
- Lucchese, D.F. (2017). Machiavelli and constituent power: The revolutionary foundation of modern political thought. *European Journal of Political Theory (SAGE Publications)*. 16 (1), 3-23.
- Costabile, G.. (2017). ALIA. The Gentile's concept of Machiavelli. Returning to the origins of the educational community in interiore homine. *Education Sciences and Society (FrancoAngeli Editore)*. 8 (2), 148-159.
- Kurapova, A.I., & Lezhnina, V.L., (2018). Machiavellianism and personal traits in young age. SOCIETY. INTEGRATION. *EDUCATION Proceedings of the International Scientific Conference*. 31, May 25th -26th, 2018. 316-323. DOI: <https://doi.org/10.17770/sie2018vol1.3412>
- Minogue, K.R.. (2018). Theatricality and Politics: Machiavelli's Concept of Fantasia. *Routledge Revivals: The Morality of Politics (1972)*. pp 148-162
- Lakićević, D. (2010). The questions for Machiavelli. *Filozofija i društvo*, 21 (1), 167-186, <https://doi.org/10.2298/FID1001167L>

- Lucchese, F.D. (2017). Machiavelli and constituent power: The revolutionary foundation of modern political thought. *European Journal of Political Theory*, 16(1), 3–23. <https://doi.org/10.1177/1474885114544911>
- Holler, J.M. (2011). Niccolò machiavelli on power. *Social Science Research Network (Brill Rodopi)*, 27-47. <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.956093>
- Matei, L.O. (2017). The Machiavellian concept of civic virtues. *Societate si politica*. 5 (9), 106-114.
- Raburski, T. (2012). Niccolò Machiavelli: klasyczny realizm i republikanizm. *Filozofia Publiczna I Edukacja Demokratyczna*, 1(1), 111–119. <https://doi.org/10.14746/fped.2012.1.1.9>
- Roth-Isigkeit, D. (2017). Niccolò Machiavelli's International Legal Thought: Culture, Contingency, and Construction', in Stefan Kadelbach, Thomas Kleinlein, and David Roth-Isigkeit (eds), *System, Order, and International Law: The Early History of International Legal Thought from Machiavelli to Hegel* (Oxford, 2017; online edn, Oxford Academic, 22 June 2017), <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780198768586.003.0002>
- Stecko, J. (2015). (A)Moral Machiavellianism - Analysis of the นิโคโล มาเคียเวลลี Concept. *Humanities and social sciences*. 153-159. DOI: 10.7862/rz.2015.hss.40
- Berezkei, T. (2017). *Machiavellianism: The Psychology of Manipulation*. London: Routledge.

พุทธวิธีการเผยแผ่พุทธศาสนาในสื่อออนไลน์ ยุค 5 G*

BUDDHIST METHODSTHE PROPAGATION OF BUDDHISM IN ONLINE MEDIA 5G ERA

พระรุ่งตะวัน สิริวัฒน (แดงบุญเรือง)

PhraRungtawan siriwanno (Daengbunrueang)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding author E-mail: Rungtawan00740@gmail.com

วันที่รับบทความ : 8 สิงหาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 25 สิงหาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 26 สิงหาคม 2566

Received 8 August 2023; Revised 25 August 2023; Accepted 26 August 2023

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพุทธวิธีการเผยแผ่พุทธศาสนาสู่สื่อออนไลน์ พบว่า การเผยแผ่พระพุทธรูปศาสนาในสื่อออนไลน์ทำให้ผู้คนเข้าถึงง่ายและสะดวกขึ้นและเป็นที่ยอมรับ เช่น ในเฟซบุ๊ก ไลน์ ยูทูบ ทวิตเตอร์ และเว็บไซต์ โดยใช้เป็นวิดีโอ ภาพนิ่ง และเป็นช่องทางที่สำคัญในการเผยแผ่พระพุทธรูปศาสนาให้ตามยุคสมัย ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว พุทธศาสนิกชนส่วนมากใช้ชีวิตในโลกออนไลน์มากขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีทั้งด้านบวก ด้านลบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีหรือสื่อออนไลน์ด้วย การเผยแผ่พระพุทธรูปศาสนาในยุคสื่อออนไลน์มีวิธีการหลายวิธี แต่ไม่ว่าจะเผยแผ่ด้วยวิธีการใดๆ ที่สำคัญนักเผยแผ่ต้องมีพุทธวิธีในการสอนโดยเริ่มจาก ปรัชญาขั้นพื้นฐานและเป็นสิ่งสำคัญของผู้เผยแผ่ ได้แก่ โอวาท 3 ประการ หลักประโยชน์ 3 และหลักไตรสิกขา ซึ่งกล่าวได้ว่า เป็นสิ่งสำคัญ

Citation:

* พระรุ่งตะวัน สิริวัฒน (แดงบุญเรือง). (2566). พุทธวิธีการเผยแผ่พุทธศาสนาในสื่อออนไลน์ ยุค 5 G. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 1(4), 31-46.

PhraRungtawan siriwanno (Daengbunrueang). (2023). Buddhist Methodsthe Propagation of Buddhism in Online Media 5g Era. Modern Academic Development and Promotion Journal, 1(4), 31-46.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2023.12>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/about/editorialTeam>

ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสื่อออนไลน์เป็นช่องทางที่เหมาะสมกับบุคคลที่ไม่มีเวลาในการปฏิบัติ ฟังธรรม เพื่อจะได้ทำความดีละเว้นจากการทำความชั่ว นั่นเอง

คำสำคัญ: สื่อออนไลน์, พุทธวิธีการ, เผยแผ่, พุทธศาสนา

Abstract

The academic article has the objective to study methods of propagating Buddhism through online media found propagating Buddhism through online make it easier and more convenient for people to access and become popular, such as on Facebook, LINE, YouTube, Twitter and websites, using it as a video, still image, and is an important channel for propagating Most Buddhists live an ever-increasing online life using technological devices such as computers and mobile phones. These have both positive and negative sides, depending on the user of the technology device or online media as well. There are many ways to propagate Buddhism in the age of online media. but no matter what means of propagation More importantly, missionaries must have a Buddhist way of teaching starting from The fundamental and important philosophy of the missionaries are the 3 sermons. Principles of Benefits 3 and Principles of Trisikkha which can be said It is important in the propagation of Buddhism. And the propagation of Buddhism through online media is a suitable channel for those who do not have time to practice and listen to the Dharma in order to do good deeds and refrain from doing bad deeds.

Keywords: Social Media, Buddhist method, Propagation, Buddhism

บทนำ

สมัยพุทธกาลหลังจากที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้แล้ว พระองค์ทรงได้เสด็จออกเผยแผ่พระสัจธรรมตามที่พระองค์ได้ตรัสรู้แก่เวไนยสัตว์ ผู้ที่มีปัญญาสมควรแก่การรับรู้รับฟังจนมีผู้สำเร็จเป็นอนุพุทธเป็นจำนวนมากด้วยพระมหากรุณาธิคุณในหมู่สัตว์ พระองค์ทรงเสด็จดำเนินเผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยในระยะแรกพระองค์เสด็จออกเผยแผ่พระองค์เดียว เมื่อมีสาวกมากขึ้นก็ให้พุทธสาวกออกเผยแผ่พระพุทธศาสนาด้วย ทำให้พุทธศาสนามีความเจริญรุ่งเรืองและแผ่ขยายไปในชมพูทวีปอย่างรวดเร็วในทุกแห่งที่พระองค์ทรงประกาศพระสัจธรรมแก่หมู่สัตว์ได้รู้แจ้งในธรรม ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสมัยพุทธการนั้นมีรูปแบบการเผยแผ่อยู่หลายรูปแบบได้แก่การปฏิบัติตนให้น่าเลื่อมใส การสนทนา การแนะนำ การตอบปัญหาข้อข้องใจ และการแสดงธรรมโดยตามลำดับ ในช่วงแรกการเผยแผ่พระพุทธศาสนานั้น เริ่มต้นด้วยพระภิกษุที่เป็นพระอรหันต์เพียง 60 องค์ ออกเผยแผ่หลักธรรมคำสั่งสอนจนพุทธศาสนาแพร่หลายในแคว้นต่าง ๆ มีประชาชนศรัทธาเลื่อมใสและอุทิศตนเป็นพุทธสาวก นับถือพระพุทธศาสนาจำนวนมากมาย พระพุทธองค์มิได้จำกัดบุคคลในการเทศน์สอนว่าเป็นชนชั้นวรรณะใด เพศใด อาชีพใด หรืออายุวัยใด ทรงแสดงธรรมแก่บุคคลทุกระดับ ไม่จำกัดขอบเขต หากเขามีความสามารถที่จะรับรู้ธรรมได้ ก็ทรงให้โอกาสเสมอจนมีพุทธศาสนิกชนทุกระดับ ตั้งแต่พระราชามหากษัตริย์ จนถึงคนอนาถา ทั้งวรรณะพราหมณ์ กษัตริย์ แพศย์ ศูทร และจันทราล พุทธธรรมได้แทรกซึมอยู่ในบุคคลทุกกลุ่ม ทุกวัย ทุกสาขาอาชีพ สิทธิเสรีภาพของบุคคลได้ถูกเปิดออกด้วยหลักการของพุทธศาสนา จึงถือได้ว่าเป็นการเผยแผ่สิ่งที่ดีงามเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวโลกโดยแท้ พระพุทธองค์ส่งพระสาวกออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาครั้งแรกโดยวิธีปากต่อปาก การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสมัยก่อน ทำกันหลายรูปแบบ เช่น การปฏิบัติตนให้น่าเลื่อมใส การกล่าวคำที่เหมาะสม และตอบปัญหาธรรมะต่าง ๆ โดยที่พระพุทธเจ้าทรงประธานหลักการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาและให้พระสาวกได้ยึดหลักมาปฏิบัติ และชี้แจงให้เข้าใจในหมวดธรรมนั้น ๆ มีจิตที่เมตตาอนุเคราะห์ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ฟัง ไม่แสดงธรรมเพราะเห็นในลาภสักการะ จากนั้นค่อยพัฒนาตามยุคตามสมัย

ในสมัยปัจจุบันการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยใช้สื่อต่าง ๆ เป็นตัวกลางมากมาย เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ยูทูป เฟสบุ๊ก อินสตาแกรม ซึ่งเป็นที่ยอมรับกัน

โดยทั่วไปว่าเข้าถึงง่าย แพร่หลายได้อย่างรวดเร็วและเข้าถึงทุกพื้นที่ หรือจะเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นยุคของอินเทอร์เน็ตหรือยุคสื่อออนไลน์ ก็ไม่ผิด เพราะสามารถติดต่อกันทุกมุมโลกมีความสำคัญมากในปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการเผยแผ่คำสอนอย่างมาก และได้รับความนิยมจากประชาชน เพราะเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งในด้านรูปภาพและเสียงก็สามารถทำได้ การรับข้อมูลข่าวสารเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ สามารถรับข่าวสารและเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงคำสอนผ่านทางสื่อออนไลน์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้โดยสะดวกทุกที่ทุกเวลา และการเผยแผ่ธรรมคำสอนทางสื่อออนไลน์ในปัจจุบันทำให้ผู้คนได้ประโยชน์มากมาย ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า เธอทั้งหลาย จงเที่ยวไปสู่ที่จาริก เพื่อประโยชน์แก่ชนหมู่มาก เพื่อความสุข แก่ชนหมู่มาก เพื่ออนุเคราะห์ชาวโลก เพื่อประโยชน์ เพื่อเกื้อกูล เพื่อความสุขแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย (ที.ม. 10/141/146-147) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) นี่คือเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเผยแผ่พระธรรมคำสอน

ดังนั้น ผู้เขียนจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางใช้สื่อออนไลน์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพื่อให้ทราบพุทธวิธีการเผยแผ่ อันจะเป็นประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาเป็นที่ขัดเกลาจิตใจของพุทธศาสนิกชน และเป็นประโยชน์แก่สังคมและคณะสงฆ์ด้านการเผยแผ่ของพระภิกษุสงฆ์ซึ่งการเผยแผ่ธรรมะนั้นทำได้หลายวิธี เช่น การเทศนาปาฐกถาธรรม อภิปรายธรรม สนทนาธรรม การสอนจิตภาวนา การเทศนาสั่งสอนประชาชน เป็นการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ผู้เขียนมองว่าการเผยแผ่คำสอนต้องให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย จึงเขียนบทความนี้ขึ้นมาและหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน สืบไป

ความหมายและประเภทของสื่อออนไลน์

ปัจจุบัน ยุคดิจิทัลอินเทอร์เน็ตถูกใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก มีเว็บไซต์ต่าง ๆ มากมาย และการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือสื่อออนไลน์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ในโลกยุคปัจจุบันนี้ ดังนั้นเราควรทำความเข้าใจกับสิ่งเหล่านี้ให้มากขึ้น ซึ่งจะได้อธิบายเป็นลำดับดังนี้

ความหมายของสื่อออนไลน์

สื่อออนไลน์ หรือ Social Media หมายถึง สื่อที่ผู้ส่งสารแบ่งปันสาร ซึ่งอยู่ในรูปแบบต่างๆ ไปยังผู้รับสาร ผ่านเครือข่ายออนไลน์ โดยสามารถโต้ตอบกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร หรือผู้รับสารด้วยกันเอง อาจจะเป็นเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดในปัจจุบัน โดยจะถ่ายทอดเรื่องราว เหตุการณ์ บทความ ประสบการณ์ รูปภาพ วิดีโอ และเพลง แล้วนำมาแบ่งปันเนื้อหา ข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์ และพูดคุยให้ผู้ใช้สื่อออนไลน์ ในเครือข่ายของตนได้รับรู้ ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง กับคนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้ประโยชน์ร่วมกัน (พระธงชัย สุนทรจากร (ธนวัฒน์กุล), 2561 : 12) ในทางเทคนิค สื่อออนไลน์จะหมายถึงโปรแกรมกลุ่มหนึ่งที่ทำางานโดยใช้พื้นฐานและเทคโนโลยีของเว็บ 2.0 เช่น บีโอบ นอกจากจะใช้เพื่อการส่งหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันแล้ว เทคโนโลยีสื่อสังคมยังช่วยให้เหล่าผู้ใช้สามารถทำกิจกรรมที่สนใจร่วมกันด้วย. กลุ่มบุคคลที่ติดต่อสื่อสารกันโดยผ่านสื่อสังคมดังกล่าว เรียกว่า "เครือข่ายออนไลน์" (social network). ในเครือข่ายสังคม กลุ่ม "เพื่อน" หรือ "ผู้ติดต่อกัน" มักจะแลกเปลี่ยนบทสนทนากันอย่างสั้น ๆ และเป็นกันเอง. โดยทั่วไปซอฟต์แวร์ที่ให้บริการเครือข่ายสังคมจะเปิดโอกาสให้กลุ่มเพื่อน ๆ วิพากษ์วิจารณ์กันเองได้ ส่งข้อความส่วนตัว และเข้าไปอ่านข้อความของเพื่อน ๆ ในกลุ่มได้ ซอฟต์แวร์บางประเภทจะสามารถให้เพื่อน ๆ นอกจากนี้ เพื่อนบางคนก็อาจจะสร้างโปรแกรมย่อย ๆ ขึ้นมาให้ใช้ร่วมกันได้ เช่น เล่นเกม ถามปัญหา ทำให้บางคนมีผู้สมัครเข้ามาเป็นเพื่อนด้วยมากมาย (วิกิพีเดีย, 2566)

ดังนั้น สื่อออนไลน์ คือ สื่อข้อมูล ภาพ มัลติมีเดีย หรือสื่อดิจิทัล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ช่องทาง การติดต่อแบบสามารถโต้ตอบหรือแบ่งปันสื่อร่วมกันผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือระบบเครือข่าย ทั้งนี้ คนทั่วไปสามารถสื่อสาร นำเสนอ แบ่งปันและเผยแพร่แบ่งปันข้อมูลออกสู่สาธารณะติดต่อร่วมกันของบุคคลทั่วทุกมุมโลก

ประเภทของสื่อออนไลน์

ประเภทเทคโนโลยีในการสื่อสารหรือสื่อออนไลน์ที่ผู้คนนิยมใช้มากมิตั้งต่อไปนี้

Facebook (เฟซบุ๊ก) คือ บริการบนอินเทอร์เน็ตบริการหนึ่ง ที่จะทำให้ผู้ใช้สามารถติดต่อสื่อสารและร่วมทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรือหลาย ๆ กิจกรรมกับผู้ใช้ Facebook คน

อื่น ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นการตั้งประเด็นถามตอบในเรื่องที่สนใจ, โพสต์รูปภาพ, โพสต์คลิปวิดีโอ, เขียนบทความหรือบล็อก, แชทคุยกันแบบสด ๆ เล่นเกมส์แบบเป็นกลุ่ม (เป็นที่นิยมกันอย่างมาก) และยังสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ ผ่านแอปพลิเคชันเสริม (Applications) ที่มีอยู่อย่างมากมาย ซึ่งแอปพลิเคชัน ดังกล่าวได้ถูกพัฒนาเข้ามาเพิ่มเติมอยู่เรื่อย ๆ

ไลน์ (Line) คือ Application สำหรับการสื่อสารยอดนิยม เนื่องจากมีความสามารถที่หลากหลาย และทำงานได้บนหลากหลายอุปกรณ์ ไม่ว่าจะเป็น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต หรือแม้กระทั่งบนเครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับความสามารถเด่น ๆ ที่ทำให้ Line มีความแตกต่างจาก Application สื่อสารอื่น ๆ ก็คือ รูปภาพตัวการ์ตูนสื่ออารมณ์ที่เรียกว่าสติ๊กเกอร์ ประโยชน์ของมันคือช่วยให้ลด ปริมาณการพิมพ์ข้อความ และช่วยสร้างความแปลกใหม่ในการสนทนาได้เป็นอย่างดี

Twitter (ทวิตเตอร์) คือ เครือข่ายสังคมออนไลน์อีกค่ายหนึ่ง เน้นความเรียบง่ายและรวดเร็ว Twitter มันเร็วขนาดที่ว่า ถ้าเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นแล้วเราทวิตไป คนที่ฟอลโลว์เราจะเห็นข้อความ นั้นแทบจะทันทีที่เราทวิตเลยทีเดียว อย่างซ้ำเลื้อยกันไม่เกินนาที ต่างกับ Facebook ที่อะไรซัก อย่างจะโผล่มาบนนิวฟีดต้องผ่านอัลกอริทึม กรองข้อมูลต่าง ๆ มากมาย ทำให้ข้อมูลมาถึงช้าไป รวมถึง โฆษณาต่างๆด้วย

Youtube (ยูทูบ) คือ เว็บไซต์ที่ให้บริการแลกเปลี่ยนภาพวิดีโอระหว่างผู้ใช้ได้ฟรี โดยนำเทคโนโลยีของ Adobe Flash Playerมาใช้ในการแสดงภาพวิดีโอ โดยผู้ใช้สามารถเข้าดูวิดีโอต่างๆ พร้อมทั้งเป็นผู้อัปโหลดวิดีโอ ผ่าน Youtube ผู้ใช้จะสามารถใส่ภาพวิดีโอเข้าไปแบ่งปันภาพวิดีโอให้คนอื่นดูด้วย แต่หากไม่ได้สมัครสมาชิกก็สามารถเข้าไปเปิดดูภาพวิดีโอที่ผู้ใช้คนอื่น ๆ ใส่ไว้ใน Youtube ได้ แต่ไม่สามารถเป็นผู้อัปโหลดวิดีโอได้

เว็บไซต์ คือ สื่อนำเสนอข้อมูลบนเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือคือการรวบรวม หน้าเว็บเพจหลายหน้า ซึ่งเชื่อมโยงกันผ่านทางไฮเปอร์ลิงก์ ซึ่งต้องเปิดด้วยโปรแกรมเฉพาะทางที่เรียกว่า Web Browser โดยถูกจัดเก็บไว้ในเวิลด์ไวด์เว็บ และเว็บไซต์นั้นถูกสร้างขึ้นด้วยภาษาทางคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า HTML (Hyper Text Markup Language) และได้มีการพัฒนาและนาภาษาอื่น ๆ เข้ามาร่วมด้วย (พระครูสังฆรักษ์พิทยาณโร (ปิยวรากุล), 2561: 48-49)

ดังนั้น สื่อออนไลน์ (Social Media) หรือ สาร คือสิ่งที่แสดงเรื่องราวที่แสดงออกโดยใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์ใด ๆ ก็ตามที่สามารถทำให้เกิดความรู้ร่วมกันได้ หรือเป็นสาระเกิดขึ้นต่อเมื่อมีผู้ส่งสารเกิดความคิดที่จะถ่ายทอดความรู้นั้นไปสู่การรับรู้ของผู้อื่น (ผู้รับสาร) หรือสารนี้อาจจะเป็นทั้ง วิดีโอ คำพูด รูปภาพ ตัวหนังสือ เครื่องหมาย และกิริยาท่าทางต่าง ๆ

การใช้สื่อออนไลน์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

การเผยแผ่พระพุทธศาสนา หมายถึง การทำให้หลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา ขยายกว้างขวางออกไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 478) ให้เป็นที่แพร่หลายและเป็นที่รักต่อสาธารณชน

การเผยแผ่พระพุทธศาสนาดำเนินการมาตามลำดับ โดยใช้อุปกรณ์ของแต่ละยุคแต่ละสมัยพอมาถึงปัจจุบัน เมื่อโลกเจริญมากขึ้นจึงมีพัฒนาการ ในการเผยแผ่พระธรรมคำสอนในรูปแบบของเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์มากขึ้น จึงพอจะแบ่งการเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกเป็น 5 ยุค คือ

- (1) ยุคการสื่อสารโดยคำพูดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาใช้วิธีมุขปาฐะ
- (2) ยุคการสื่อสารโดยการเขียนการเผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยเขียนตามผนังถ้ำ จารึกลงใบลาน
- (3) ยุคการสื่อสารโดยการพิมพ์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยการพิมพ์ หนังสือ พระไตรปิฎก คัมภีร์ ตำราทางพระพุทธศาสนา
- (4) ยุคการสื่อสารโดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทางวิทยุโทรทัศน์
- (5) ยุคการสื่อสารโดยโทรคมนาคมและเทคโนโลยีดิจิทัล มีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทางดาวเทียม และอินเทอร์เน็ต สื่อออนไลน์

ในปัจจุบันการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำได้หลายวิธีซึ่งต่างจากสมัยก่อน โดยใช้สื่อต่าง ๆ มากมาย เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ยูทูบ เฟสบุ๊ก อินสตาแกรม ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า สามารถเผยแผ่ได้อย่างรวดเร็วและเข้าถึงทุกพื้นที่ หรือจะเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นยุคของอินเทอร์เน็ตก็ ไม่ผิด สามารถติดต่อกันทุกมุมโลก สื่อมวลชนมีความสำคัญมากในปัจจุบัน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต และได้รับความนิยม

จากประชาชน เพราะเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงผู้ชมในรูปของภาพและเสียง ก็สามารถทำได้ การรับข้อมูลข่าวสารเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษยชาติ สามารถรับข่าวสารและเหตุการณ์ต่าง ๆ สังคมไทยมีความสัมพันธ์กับเทคโนโลยีสื่อออนไลน์ ด้านข่าวสารข้อมูลหรือตัวข่าวสารข้อมูลโดยผู้รับข้อมูลทางสื่อ แบ่งได้ 4 ประเภท คือ (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2540: 44)

1) พวกตื่นเต้น คนกลุ่มนี้คิดว่าเราเห็นทันสมัยได้เสพข่าวสารที่ใหม่ๆแปลก ๆ มีของใหม่ ๆ เข้ามาเราได้บริโภค แต่สัมผัสกับข่าวสารและเรื่องราวต่าง ๆ อย่างผิวเผิน เรียกว่าตกอยู่ในกระแส ถูกกระแสพัดพาไหลไปเรื่อย ๆ ไม่เป็นตัวของตัวเอง

2) พวกตามทัน คนพวกนี้ก็ภูมิใจว่าเราทันแล้ว ข่าวเกิดที่ไหน ๆ รู้หมดแผ่นดินไหว เกิดอะไรที่ไหนรู้ทันหมด ตามทันแต่ไม่รู้ทันพวกนี้เยอะ รู้ตามข่าว แต่ไม่เข้าถึงความจริงของมัน

3) พวกรู้ทัน ในกลุ่มนี้นอกจากตามทันแล้ว ยังรู้เข้าใจ เท่าทันมันด้วย ว่ามันเป็นมาอย่างไร มีคุณมีโทษ มีข้อดีข้อเสียอย่างไร จะมีทำอย่างไร ให้ได้ประโยชน์โดยไม่ถูกครอบงำ

พระสงฆ์ก็หลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธการเสพเทคโนโลยีหรือสื่อออนไลน์ไม่ได้ แต่เมื่อต้องเป็นผู้เสพจะเสพอย่างไร ทำอย่างไรจึงจะรู้เท่าทันและอยู่เหนือเทคโนโลยีสื่อออนไลน์ จะได้สาระสำคัญจึงอยู่ที่การศึกษาค้นคว้าเพื่อให้รู้เท่าทันเพื่อรักษาคำสอนธรรมวินัยของพระพุทธศาสนาไว้ และนำเสนอข้อเท็จจริงให้สังคมได้รับรู้คำสอนของพระพุทธศาสนาที่ใกล้เคียงกับเรื่องของเทคโนโลยีสื่อออนไลน์น่าจะเทียบได้กับ เรื่อง อิทธิปาฏิหารย์ ก็ว่าได้

ผลกระทบของการใช้สื่อออนไลน์

กระแสจากการพัฒนาสื่อออนไลน์นั้น มีผลกระทบทั้งต่อพุทธศาสนาและสังคมโดยรวม อันสืบเนื่องมาจากการใช้สื่อออนไลน์ย่อมเกิดผลบวกและผลลบดังต่อไปนี้

ผลกระทบด้านบวก คือ

1. ผลกระทบการศึกษาพระสงฆ์ไทย คือ มีผลสัมฤทธิ์ในการสอนธรรมะการ เรียนบาลีและสามัญได้มากกว่าในยุคที่ไม่มีระบบสารสนเทศ เพราะพระสงฆ์และสามเณรสามารถโหลดการเรียนการสอนบาลีและสามัญจากยูทูปเพื่อประหยัดค่าเดินทางไปเรียนตามสถานที่วัดต่าง ๆ

2. ผลกระทบการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในช่องทางดิจิทัล เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ เว็บไซต์ ได้รวดเร็วเข้าถึงบุคคลทั้งในประเทศและต่างประเทศในการได้ศึกษาพระพุทธศาสนาได้มากขึ้น

และมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น เพราะในช่องทางดิจิทัล สามารถสนทนาธรรม และตอบกระทู้ต่าง ๆ ให้กับบุคคลที่สงสัยในธรรมนั้นได้ดี

3. ผลกระทบด้านศีลธรรม ทำให้เยาวชนและวัยรุ่นที่ไม่มีโอกาสเข้าวัดได้ศึกษาผ่านช่องทางยูทูบ โดยใช้สื่อแบบมัลติมีเดีย ทำให้เข้าถึงสภาวะต่าง ๆ เช่น สื่อความกตัญญูต่อพ่อแม่ บาบปญฺญคุณุโทษ หรือผลจากการทำแท้ง ติดยาเสพตติ เมื่อเห็นสื่อมัลติมีเดียก็ละอายกับบาปที่ได้ทำไปเป็นต้น

4. ผลกระทบการแจ้งข่าวสารคณะสงฆ์ ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารในเรื่อง ผลการประชุมต่าง ๆ และแจ้งข่าวงานในพระพุทธศาสนาได้เร็วขึ้น ประหยัดเวลาในการเดินทาง

ผลกระทบด้านลบ คือ

1. ย่อมเกิดผลกระทบจากการใช้การใช้งานของพระสงฆ์ในสังคมดิจิทัลคือการโพสต์ภาพหรือแชร์สิ่งที่ไม่ดีในสังคมโซเชียลต่าง ๆ ทำให้บุคคลทั่วไปเกิดความเสื่อมศรัทธาในพระพุทธศาสนา

2. ย่อมเกิดผลกระทบ เรื่องเวลา ทำให้พระสงฆ์และสามเณรไม่ได้รู้จักการแบ่งเวลาทำกิจกิลส ภายในและภายนอก เช่น การทำกิจวัตรของสงฆ์ การทำสมาธิ เพื่อไปหาแหล่งความรู้จริงที่พระพุทธเจ้าได้บรรลุ

3. ย่อมเกิดผลกระทบการรักษาพระธรรมวินัย เช่นพระสงฆ์และสามเณรใช้สื่อโซเชียลในด้านที่เป็นภัยต่อเพศสมณะ คือการสนทนากับสตรีในเรื่องที่ไม่เหมาะสมต่อพระธรรมวินัย

ดังนั้นการนำสื่อออนไลน์มาใช้เป็นเครื่องมือให้เกิดประโยชน์ในการเผยแผ่พุทธศาสนา เพราะหากจะใช้วิธีการเผยแผ่พุทธศาสนาแบบเดิมอาจเข้าไม่ถึงสังคมยุคใหม่หรือคนรุ่นใหม่ก็ไม่ได้ เพราะสังคมสมัยปัจจุบัน ประชาชนไม่ค่อยมีเวลาไปปฏิบัติธรรม ฟังเทศน์หรือศึกษาพระธรรมคำสอนที่วัดเหมือนสมัยอดีตที่ผ่านมา การเผยแผ่พระธรรมคำสอนผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถทำให้เข้าถึงประชาชนได้ง่ายและกว้างขวางมากที่สุด ไม่จำกัดเวลา และสถานที่ ผู้ใช้อยู่ที่ไหนเวลาใดก็สามารถที่จะเข้าไปศึกษาพระธรรมคำสอนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นที่ทำงาน ที่บ้าน หรืออยู่ในต่างประเทศก็ตาม แต่ต้องคำนึงถึงด้านลบของการใช้สื่อออนไลน์ด้วย

พุทธวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่สื่อออนไลน์

ปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์ได้รับความนิยมจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวนมากและเป็นอีกช่องทางในการเผยแผ่พุทธธรรมคำสอนเนื่องจากเป็นช่องทาง ที่สะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้สื่อสังคมออนไลน์ยังเป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลายของคนทั่วโลกที่สามารถเชื่อมถึงกันและมีปฏิสัมพันธ์กันบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ สื่อสังคมออนไลน์จึงเข้าไปมีอิทธิพลต่อความคิด ทศนคติ วิธีชีวิต และพฤติกรรมของประชาชน ในปัจจุบันอย่างมาก (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559: 33) ผู้เขียนได้นำคตินิเทศธรรมคำสอนในทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่ในสื่อออนไลน์ดังต่อไปนี้

1. โอวาทปาติโมกข์ อันเป็นหัวใจสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

หลักการในการเผยแผ่ของพระพุทธเจ้านั้น เมื่อพระองค์มีพระประสงค์จะประกาศเผยแผ่พระพุทธศาสนาแก่ประชาชน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องล้มล้างความเชื่อเดิมที่เขามีอยู่ให้หมดสิ้นไปเสียก่อน แต่การที่จะเอาลัทธิต่าง ๆ ที่ประชาชนมีความเชื่อฝังใจอยู่แล้วมิใช่ทำได้ง่ายเลยจะต้องมีเทคนิคหรือวิธีการที่แยบยลจึงจะสามารถให้คนเลิกนับถือลัทธิอันเป็นความเชื่อของเขาแล้วให้เขามานับถือพระพุทธศาสนา นั้นหมายความว่าพระพุทธเจ้าจะต้องมีศักยภาพที่เหนือกว่าเจ้าลัทธิทั้งหลายเหล่านั้น จึงจะสามารถเปลี่ยนแปลงแนวความคิดเดิมของเขาได้ พระพุทธเจ้าเป็นผู้ชาญฉลาดในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก เมื่อทรงเห็นว่าคำสอนส่วนใดพอที่จะประยุกต์เข้ากันได้กับความเชื่อเดิมของประชาชนซึ่งเป็นส่วนที่ดีอยู่แล้ว พระองค์ก็จะอนุโลมตาม และบางส่วนก็ยังบกพร่องอยู่บ้าง ก็ทรงนำมาแก้ไขเพิ่มเติมให้ดีขึ้นกว่าเดิม หากส่วนใดที่เป็นการสอนให้คนหลงผิด หลงมกมายไร้สาระ พระองค์ก็จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงทั้งหมด พร้อมกันนั้นยังมีการเสนอหลักการแนวใหม่ที่ยังไม่มีใครทำมาก่อนให้ประชาชนได้ทราบ นั่นก็คือหลัก นรก สวรรค์ เป็นต้นพระพุทธเจ้าทรงมีหลักการและวิธีการในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นอย่างดี คือก่อนที่พระองค์จะทำการเผยแผ่หลักธรรมคำสอนนั้น ได้เตรียมการถึง 2 ครั้ง ก่อนที่จะส่งพระอรหันต์สาวก 60 รูปไปช่วยประกาศเผยแผ่พระพุทธศาสนา ครั้งที่ 2 เมื่อวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 หรือ วัน จาตุรงคสันนิบาต ซึ่งเป็นวันที่พระอรหันต์สาวก 1,250 รูป มาประชุมพร้อมกันที่เวฬุวันมหาวิหาร แคว้นมคธ ในครั้งนั้น

พระองค์ทรงประธานหลักการอันเป็นหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาที่เรียกว่า โอวาทปาติโมกข์ เพื่อให้พระสงฆ์สาวกนำไปเผยแผ่แก่ประชาชนในโอวาทปาติโมกข์นั้น

พระองค์ทรงใช้สื่อบุคคลช่วยในการเผยแผ่ และทรงเน้นคุณสมบัติของผู้เผยแผ่โดย ประกาศหลักการ 3 ประการ (ขุ.ปฎิ. 31/279/180) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) อันเป็นหัวใจสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ว่า

1. การไม่ทำบาปทั้งปวง
2. การทำกุศลให้ถึงพร้อม
3. การทำจิตใจให้บริสุทธิ์

ดังนั้น วิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระองค์ จึงเริ่มมีขึ้นทั้งหลักการและหลักปฏิบัติแตกต่างกันไปตามกาลเทศะ และบุคคลที่จะทรงสั่งสอนในพระพุทธศาสนาให้มีแพร่หลายออกไปในทุกสารทิศ มีผู้ศรัทธาเลื่อมใส เคารพยำเกรงในพระรัตนตรัยน้อมนำเอาหลักธรรมในพระพุทธศาสนาไปประพฤติปฏิบัติตาม โดยวางหลักการไว้

2 หลักประโยชน์ 3 ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

การประกาศพระพุทธศาสนาโดยยึดหลักประโยชน์และความสุขของมหาชนเป็นที่ตั้งถือเป็นวัตถุประสงค์หลักในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาดังที่พระพุทธเจ้าทรงประธานโอวาทให้แก่เหล่าพระสาวกชุดแรกที่ทรงส่งให้ไปประกาศพรหมจรรย์ ว่า

ภิกษุทั้งหลาย พวกเธอจงเที่ยวจาริก เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ชนหมู่มากเพื่ออนุเคราะห์โลก เพื่อประโยชน์เกื้อกูลและความสุขแก่ทวยเทพและมนุษย์อย่าได้ไปทางเดียวกัน สองรูปจงแสดงธรรมงามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง งามในที่สุด จงประกาศพรหมจรรย์พร้อมทั้งอรรถและพยัญชนะบริสุทธิ์บริบูรณ์ครบถ้วนสัตว์ทั้งหลายที่มีธุลินัยนตาน้อยมีอยู่ ย่อมเลื่อมเพราะไม่ได้ฟังธรรม จักมีผู้รู้กล่าวถึงธรรม พระพุทธพจน์นี้ เป็นเครื่องชี้ชัดถึงบทบาทสำคัญของการสื่อหลักธรรมในพระพุทธศาสนาโดยเป็นหลักการและนโยบายในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของเหล่าพุทธสาวกจนตราเป็นปัจจุบันนี้ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์สุขแก่มนุษย์ โดยหลักการก็คือ ให้เกิดประโยชน์สุขตามพุทธประสงค์ 3 ประการ (ขุ.จุ. 30/673/333) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) คือ

- 1) ติณฐัมมิกัตถะ คือ ประโยชน์ในปัจจุบัน

2) สัมปรายิกัตถะ คือ ประโยชน์เบื้องต้น

3) ปรมัตถ์ หรือ ปรมัตถะ คือ ประโยชน์อย่างสูงสุด

การเผยแผ่พระพุทธศาสนาจึงมุ่งที่จะพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ที่มองประโยชน์ทั้งที่จะเกิดกับตนเองและผู้อื่น มีสติเป็นตัวจัดความประมาท โดยตระหนักถึงผลของกุศลกรรมเป็นตัวกำหนดทิศทางการทำให้เกิดประโยชน์ทั้ง 3 (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต), 2541: 52) คือประโยชน์สุขถือเป็นความชัดเจนในคำสอน พุทธศาสนามุ่งหมายความสุขด้วยข้อปฏิบัติให้ถึงสุข มิใช่บรรลุด้วยความทุกข์ แต่มีข้อที่ต้องระวังก็คือผู้ปฏิบัติต้องไม่ติดใจหลงใหลในความสุขที่เกิดขึ้นแก่ตน ไม่ปล่อยให้ความสุขที่เกิดขึ้นนั้นครอบงำจิตใจของตน ต้องเป็นอิสระสมบูรณ์จากกิเลสทั้งปวง จึงถือเป็นความสุขที่เป็นจุดหมายปลายทางทางพระพุทธศาสนาประโยชน์สุข 3 ประการที่ยกไว้เบื้องต้น จะเกิดขึ้นด้วยการนำหลักธรรมในพระพุทธศาสนาไปปฏิบัติอย่างแท้จริง โดยกระทำให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองก่อน ในขณะเดียวกันก็มองถึงเพื่อนมนุษย์รอบข้างด้วยการแผ่เผยประโยชน์ที่ตนได้ปฏิบัติตามจนเกิดผล ดังพุทธดำรัสว่า บุคคลผู้พิจารณาเห็นประโยชน์ของตน สมควรแท้ เพื่อที่จะทำกิจของตนให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท หรือว่าบุคคลผู้พิจารณาเห็นประโยชน์ของผู้อื่น สมควรแท้เพื่อที่จะทำกิจของผู้อื่นให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท หรือบุคคลผู้พิจารณาเห็นประโยชน์ทั้งสองฝ่าย สมควรแท้ที่จะทำกิจของทั้ง 2 ฝ่ายให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท

3. หลักไตรสิกขา หลักจริยธรรมในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ไตรสิกขาเป็นหลักธรรมที่สำคัญในการพัฒนาชีวิตทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์เรียกว่าได้แก่ ศีลสิกขา จิตสิกขา ปัญญาสิกขา หรือ ศีกษาศีล ศีกษาจิต ศีกษาปัญญา ซึ่งนับว่าเป็น ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษาในพระพุทธศาสนาโดยลำดับธรรมที่ พระพุทธเจ้าสอนให้ปฏิบัติทุกประการรวมลงในหลักไตรสิกขานี้ ศีลสิกขาเกี่ยวกับความประพฤติทั้งปวง จิตสิกขาเกี่ยวกับภาวะทางจิตใจทุก อย่าง ปัญญาสิกขาเกี่ยวกับความรู้ความเห็นทุกประการ คนเราทุกคนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต้องมีความ ประพฤติของตน ต้องมีจิตใจของตน ต้องมีความรู้ความเห็นของตน จึงมีหน้าที่หรือมีความสมควรจะ พึงศึกษาในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งเป็นการศึกษาเรื่องตนแท้ ๆ และต้องศึกษาอยู่เรื่อยไปจึงจะมีความเฉลียวฉลาดต่อตนเองอยู่เสมอ ไม่เช่นนั้นก็จะโง่เขลาต่อตนเอง ฉะนั้นไตรสิกขาของพระพุทธเจ้า จึงจำเป็น แก่ชีวิตร่างกาย หยุดหายใจเมื่อใดก็ตาย

เมื่อนั้น หยุดศึกษาเมื่อใดก็ตายจากความดีและความรู้เมื่อนั้น คนตายย่อมไม่มีความรู้สึกตัว คนที่ไม่รู้จักตนเองจึงเหมือนคนตาย ไตรสิกขาของพระองค์จึงเป็นหลักที่ บริสุทธิบริบูรณ์และรวบรัด เข้าใจง่ายมีเหตุผล ปฏิบัติ ให้สำเร็จผลได้จริง องค์ประกอบของไตรสิกขา มี 3 อย่าง

1) ศีล คือ ความประพฤติดีทางกาย และวาจา ความเป็นปกติทางกาย วาจา เป็นเรื่องของการฝึกในด้านพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เคยชิน เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกศีลก็คือวินัย วินัยเป็นจุดเริ่มต้นในกระบวนการศึกษาและการพัฒนามนุษย์ เพราะว่าวินัยเป็นตัวจัดเตรียมชีวิตให้อยู่ในสภาพที่เอื้อต่อการพัฒนา โดยจัดระเบียบความเป็นอยู่ การดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคมให้เหมาะกับการพัฒนาและเอื้อโอกาสในการที่จะพัฒนา เมื่อฝึกได้ผลจากคนมีพฤติกรรมเคยชินที่ดีตาม

วินัยนั้นแล้วก็เกิดเป็นศีล ดังนั้นโดยสรุป วินัยจะมาในรูปของการฝึกพฤติกรรมเคยชินที่ดี และการจัดสภาพแวดล้อมที่จะป้องกันไม่ให้มีพฤติกรรมที่ไม่ดี แต่เอื้อต่อการมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์การปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดความถูกต้องดังทางกายและวาจานั้น บุคคลต้องปฏิบัติตามหลักที่เรียกว่า ศีล พื้นฐาน

2. สมาธิ คือ ความตั้งมั่นของจิต หรือภาวะที่จิตแน่วแน่ต่อสิ่งที่กำหนด ไม่ฟุ้งซ่านส่ายไป จิตตั้งมั่นในลักษณะที่พร้อมที่จะปฏิบัติงาน การฝึกอบรมสมาธิเป็นเรื่องของการฝึกในด้านจิต หรือระดับจิตใจ ได้แก่การพัฒนาคุณสมบัติด้านต่างๆ ของจิต ทั้งในด้านคุณธรรม เช่น ความเมตตากรุณาความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ในด้านความสามารถของจิต เช่น ความอิมใจ ความร่าเริง เบิกบานใจความสดชื่นผ่องใส ความรู้สึกพอใจ อันประกอบด้วย ญาณ 5 (เสามนัส โปตระ นันทน, 2545: 173) ย่อมเกิดเฉพาะผู้เจริญสมาธิ

3. ปัญญา คือ ความรอบรู้ รู้ทั่ว เข้าใจ ลึกซึ้ง การนำองค์ประกอบด้านปัญญามาเป็นแนวทางในการเสริมสร้างวินัยในตนเองนั้น นำมาใช้ในการคิด โดยเชื่อว่าการคิดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเสริมสร้างวินัยในตนเอง การที่บุคคลจะมีวินัยในตนเองนั้นจะต้องมีความรู้ชัดถึงประโยชน์ คุณค่า และความสำคัญของการมีวินัยที่ดี เห็นว่าวินัยเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตเจริญก้าวหน้า ดังนั้นการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเอง จะต้องคำนึงถึงการให้ผู้เข้ารับการฝึกได้มีโอกาสคิดพิจารณา จนเกิดความรู้ชัดในสิ่งที่ตนเองฝึก นอกจากนั้นเมื่อผู้เข้ารับการฝึกมองเห็นประโยชน์ คุณค่า และความสำคัญของการฝึกแล้ว ยังก่อให้เกิดผลโดย

อัตโนมิติต่อต้านจิตใจและด้านพฤติกรรมให้ทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นปัญญา หรือความรู้ในพระพุทธศาสนามีแหล่งที่มา 3 ประการ ปัญญาจึงมี 3 ประเภท (เสถียรพงษ์ วรรณปก, 2544: 42) จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า เมื่อพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงค้นพบสัจธรรมของชีวิต และวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ อันเป็นปัจจัยเกี่ยวเนื่องเป็นผลต่อความทุกข์ในชีวิตของมนุษย์แล้วทรงเน้นเรื่องการเกิดทุกข์และการดับทุกข์เป็นสำคัญธรรมะที่พระองค์ตรัสรู้ได้เป็นเพียงหนทางปฏิบัติที่คนแต่ละคนจะพ้นทุกข์เท่านั้น หากแต่ยังช่วยให้สังคมพ้นจากความทุกข์ด้วย ทางที่นำไปสู่ความดับทุกข์ทั้งสิ้นที่เรียกว่าอริยมรรคนั้นจัดออกมาเป็นการศึกษาอบรมหรือกระบวนการพัฒนามนุษย์ตามหลักพระพุทธศาสนาซึ่งก็คือ ไตรสิกขานั้นเป็นกระบวนการที่ครอบคลุมการพัฒนามนุษย์ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาทางกายและสังคม (ศีลสิกขา) การพัฒนาทางอารมณ์ (จิตสิกขา) และการพัฒนาปัญญา (ปัญญาสิกขา) หลักไตรสิกขา จึงนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามนุษย์ได้ในทุก ๆ ด้าน

ดังนั้น พุทธวิธีหรือหลักการและวิธีการในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ที่เรียกว่าโอวาท 3 ประการ หลักประโยชน์ 3 และหลักไตรสิกขา เพื่อให้พระสงฆ์สาวกนำไปเผยแผ่แก่ประชาชน พระองค์ทรงใช้สื่อบุคคลช่วยในการเผยแผ่คำสอน เพื่อให้หลักธรรมคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนาแพร่หลายออกไปในทุกสารทิศ โดยเป็นหลักการและนโยบายในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของเหล่าพุทธสาวกจนตราប់เท่าปัจจุบันนี้ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาจึงมุ่งที่จะพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ ที่มองประโยชน์ทั้งที่จะเกิดกับตนเองและผู้อื่นและถือเอาประโยชน์ของมหาชนเป็นหลักใหญ่ โดยใช้หลักไตรสิกขาซึ่งเป็นหลักธรรมที่สำคัญในการพัฒนาชีวิตทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ ให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้สงบสุข ไตรสิกขานั้นเป็นกระบวนการที่ครอบคลุมการพัฒนามนุษย์ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาทางกายและสังคม การสอนของพระพุทธเจ้าจะถ่ายทอดหลักธรรมคำสอนไปยังผู้รับ ให้เข้าใจง่ายและจดจำได้ง่ายที่สุด นอกจากนั้นยังได้มีการจำแนกกลุ่มผู้รับ เป็นกลุ่ม ๆ ในการรับข้อมูลนั้น ๆ

สรุป

แนวทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เหมาะสม ในช่องทางสื่อออนไลน์โซเชียล ต่าง ๆ เช่น การเผยแผ่หลักธรรมคำสอนทางสื่อออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ ไลน์ เว็บไซต์ ยูทูบ

สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ในปัจจุบันจึงมีความสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างมาก บุคลากรทางพระพุทธศาสนาจึงต้องศึกษาเรียนรู้ การจัดการเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อการเผยแผ่หลักธรรมคำสอนให้พุทธศาสนิกชนได้เข้าถึงหลักธรรมคำสั่งสอน และน้อมนำคำสอนนั้นไปประพฤติปฏิบัติได้ทั่วถึง วิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้เข้าถึงสังคมยุคใหม่หรือคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะประชาชนที่ไม่ค่อยมีเวลาไปปฏิบัติธรรม ฟังเทศน์ หรือ ศึกษาพระธรรมคำสอนที่วัดเหมือนสมัยอดีตที่ผ่านมา การเผยแผ่พระธรรมคำสอนผ่านสื่อออนไลน์ จึงเป็นอีกทางเลือกอีกทางเลือกที่สามารถทำให้เข้าถึงประชาชนได้ง่าย สะดวกรวดเร็ว และกว้างขวางมากที่สุด ไม่จำกัด บุคคล เวลา และสถานที่ ผู้ใช้อยู่ที่ไหนเวลาใดก็สามารถที่จะเข้าไปศึกษาพระธรรมคำสอนได้ตลอดเวลาตลอดกาล เป็นการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้กับบุคคลที่ไม่มีเวลาในการปฏิบัติธรรม การเข้าวัด ฟังธรรม เพื่อเป็นข้อคิดธรรมะสะกิดใจ หรือ ปลุกให้ตื่นเพื่อจะได้ละเว้นจากการทำความชั่ว โดยอาศัยหลักคำสอน คือ โอวาทปาฏิโมกข์ หลักประโยชน์ หลักไตรสิกขา หลักการทั้ง 3 นี้ เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกไปทุกสารทิศ จนถึงปัจจุบัน โดยเป็น หลักการและนโยบายในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของเหล่า พุทธสาวก จนตราเป็นปัจจุบันนี้ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาจึงมุ่งที่จะพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ที่มองประโยชน์ทั้งที่จะเกิดกับตนเองและผู้อื่นและถือเอาประโยชน์ของมหาชนเป็นหลักใหญ่ โดยใช้หลักไตรสิกขาซึ่งเป็นหลักธรรมที่สำคัญในการ พัฒนาชีวิตทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ ให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้สงบสุข หรือได้กับมาประพฤติปฏิบัติธรรม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). *รู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

พระครูสังฆรักษ์พิทยาณธโร (ปิยวรากุล). (2561). ศึกษาการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศไทยยุคดิจิทัล. ใน *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระธงชัย สุนทรจาโร (ธนวัฒน์กุล). (2561). แนวทางการใช้สื่อออนไลน์เพื่อการเผยแพร่พระพุทธรูปของพระสงฆ์ อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. ใน *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2540). *ไอที ภายใต้วัฒนธรรมแห่งปัญญา*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). (2541). *พุทธธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

วิกิพีเดีย. (2566) *สังคมออนไลน์*. เรียกใช้เมื่อ 9 เมษายน 2566 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>.

เสถียรพงษ์ วรรณปก. (2544). *พุทธวิธีการสอนจากพระไตรปิฎก*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)..

เสามันัส โปตระนันท์. (2545). *พระไตรปิฎกฉบับย่อ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

1. นโยบายการตีพิมพ์ในวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ เป็นวารสารในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ บทความปริทัศน์ บทวิจารณ์หนังสือ แก่นักวิชาการ นักวิจัย คณาจารย์ นักศึกษาทุกระดับ และผู้สนใจทั่วไป ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา วัฒนธรรมและประเพณี ท้องถิ่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การศึกษา สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ใน 3 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสารทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา ทางวารสารกำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ (ราย 2 เดือน) ดังนี้ ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - กุมภาพันธ์, ฉบับที่ 2 เดือน มีนาคม - เมษายน, ฉบับที่ 3 เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน, ฉบับที่ 4 เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม, ฉบับที่ 5 เดือน กันยายน - ตุลาคม และ ฉบับที่ 6 เดือน พฤศจิกายน - ธันวาคม

2. ประเภทของผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

1) บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่นำเสนอการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับศาสนาและปรัชญา วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การศึกษา สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2) บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความวิเคราะห์ วิจัยหรือเสนอแนวคิดใหม่

3) บทความปริทัศน์ (Review Article) เป็นบทความที่เขียนขึ้นจากการทบทวนเอกสารวิชาการ ทั้งทางด้านทฤษฎีและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งที่กำหนดไว้ โดยมีการทบทวนวรรณกรรมค้นคว้า รวบรวม ข้อมูลที่มีอยู่แล้วจากแหล่งต่างๆ และนำมาประมวลเรียบเรียงในรูปบทความ

4) บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) เป็นการค้นหาข้อดีและข้อไม่ดีของเรื่องที่จะวิจารณ์ชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขให้ดีขึ้น เป็นการวิจารณ์เพื่อสร้างสรรค์

3. รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 8 - 12 หน้ากระดาษ A4 (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ใช้ตัวอักษรแบบ THSarabunPSK ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนาเช่นตารางที่ 1 หรือ Table 1 และ ภาพที่ 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่ต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้ตรงกลางหน้าแรก

3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมระบุชื่อสังกัดหรือหน่วยงาน

4) มีบทคัดย่อภาษาไทย จำนวนคำอยู่ที่ 250-300 คำ

5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) 3-5 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ให้เว้นระยะห่าง 1 บรรทัด

7) การใช้ตัวเลข คำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2) ชื่อผู้เขียนและผู้ร่วมเขียนบทความ
- 3) สถาบันภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 4) Corresponding Author's Email (อีเมลผู้ติดต่อประสานบทความ)
- 5) บทคัดย่อ (Abstract) เสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัยและผลการวิจัยโดยสรุป สั้นกะทัดรัดได้ใจความ
- 6) บทนำ (Introduction) ระบุความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัยและระบุวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 7) วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 8) สมมติฐาน (ถ้ามี)
- 9) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 10) วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 11) ผลการวิจัย (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 12) อภิปรายผล (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 13) องค์กรความรู้ใหม่ (ถ้ามี) (Originality and Body of Knowledge) ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ เข้าใจง่าย
- 14) สรุป (Conclusion) /ข้อเสนอแนะ (Recommendation) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป
- 15) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการอ้างอิงที่มีปรากฏในบทความเท่านั้น

บทความวิชาการ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2) ชื่อผู้เขียนและผู้ร่วมเขียนบทความ
- 3) สถาบันภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 4) Corresponding Author's Email (อีเมลผู้ติดต่อประสานบทความ)
- 5) บทคัดย่อ (Abstract)
- 6) บทนำ (Introduction)
- 7) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 8) สรุป (Conclusion)
- 9) เอกสารอ้างอิง (Reference)

บทความปริทัศน์และบทวิจารณ์หนังสือ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2) ชื่อผู้เขียนและผู้ร่วมเขียนบทความ
- 3) สถาบันภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 4) Corresponding Author's Email (อีเมลผู้ติดต่อประสานบทความ)
- 5) ข้อมูลส่วนประกอบของหนังสือที่วิจารณ์ ดังนี้

5.1 ภาพปกหนังสือ

5.2 แปลจากหนังสือ:

5.3 ผู้เขียน:

5.4 ผู้แปล:

5.5 สำนักพิมพ์:

5.6 ปีที่พิมพ์:

5.7 จำนวนหน้า:

- 6) บทนำ (Introduction)
- 7) เนื้อเรื่อง (Content)
- 8) บทวิจารณ์
- 9) สรุป (Conclusion)

10) เอกสารอ้างอิง (Reference)

4. ระบบการอ้างอิงและเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ

เอกสารที่นำมาใช้ในการอ้างอิงบทความ ควรมีที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ที่ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ สามารถสืบค้นได้ เช่น หนังสือ วารสาร หรืองานวิจัย เป็นต้น ผู้เขียนบทความจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการอ้างอิง เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้อง จะไม่ได้รับการส่งต่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้สมบูรณ์

การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องและท้ายเล่มใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม – ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุชื่อ-นามสกุลของผู้เขียนและปีที่ตีพิมพ์ กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง ตัวอย่างเช่น การปฏิวัติทางอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 (Industry 4.0) ภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมจะต้องเตรียมพร้อมในหลาย ๆ ด้านและสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ การเตรียมพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมใหม่และเศรษฐกิจยุคใหม่ เป็นการพัฒนาคอนสแตนต์อุตสาหกรรมอนาคต เชื่อมโยงทรัพยากรบุคคล ความรอบรู้ นวัตกรรมทางความคิด และเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นหนึ่งเดียวกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม (ธนิต โสรัตน์, 2559) โดยเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการอ้างอิงในบทความ จะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ โดยรูปแบบของเอกสารอ้างอิง มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) พระไตรปิฎกและอรรถกถาให้อ้างชื่อคัมภีร์ / เล่มที่/ข้อที่/เลขหน้า แล้วตามด้วยชื่อหน่วยงานผู้จัดทำ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) พร้อมปีที่พิมพ์ ตัวอย่าง เช่น “ภิกษุทั้งหลาย รูปเวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ เป็นอนัตตา ภิกษุทั้งหลาย ถ้ารูปเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณนี้จักเป็นอัตตาแล้วใช้รูปเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณนี้ไม่พึงเป็นไปเพื่ออาพาร” (วิ.ม. 4/20/27) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

2) ผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (เกสวดี เชี่ยวชาญ, 2557)

3) ผู้แต่งสองราย ให้อ้างชื่อ-นามสกุลของผู้แต่งทั้งสองรายโดยใช้คำว่า “และ” ในการเชื่อมผู้เขียนทั้งสองแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (นิรมัย คัมรักษา และอัจจิมา ศิริพิบูลย์ผล, 2560)

4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างชื่อ-นามสกุลของผู้แต่งรายแรก แล้วเพิ่มคำว่า “และคณะ” แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ทศพร คำผลศิริ และคณะ, 2560)

5) กรณีที่เนื้อความเป็นเรื่องเดียวกัน หรือผลการวิจัยเหมือนกัน แต่มีผู้อ้างอิงหลายคน ให้ใช้รายการอ้างอิงที่ใกล้เคียงกับปีปัจจุบันมากที่สุด (ค้นพบล่าสุด) หรือหากเป็นแนวคิดทฤษฎี ก็ควรอ้างอิงเจ้าของแนวคิดทฤษฎี หรือบุคคลผู้เป็นที่ยอมรับของวงการวิชาการส่วนใหญ่เป็นสำคัญ

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง ตามด้วยอักษรตัวย่อของชื่อภาษาอังกฤษ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Phathong, K., 2007)

2) ถ้ามีผู้แต่งสองราย ให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วยอักษรตัวย่อของชื่อภาษาอังกฤษ ตามด้วยเครื่องหมายแอนด์ (&) คั่นกลาง ตามด้วยนามสกุลของผู้แต่งรายที่สอง และตามด้วยอักษรย่อของชื่อภาษาอังกฤษ แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Werker, J. F. & Desjardins, R. N., 2004)

3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วยอักษรตัวย่อของชื่อภาษาอังกฤษตามด้วย et al. ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Bloom, B. S., et al.)

เอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม

(1) พระไตรปิฎก อรรถกถา

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อพระไตรปิฎกอรรถกถา.// สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(2) หนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อหนังสือ. //(ครั้งที่พิมพ์). //สถานที่พิมพ์. /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

เกษภา ผาทอง. (2548). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์ : แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์ ไทย ออฟเซต.

(3) บทความในหนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. /ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). //ชื่อเรื่อง. /เลขหน้าที่อ้าง. //สถานที่พิมพ์. /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

ชลิตา บัณฑวงศ์. (2556) ข้าวและชาวนาไทยในกระแสการเปลี่ยนแปลง ใน พจนก กาญจนจันทร์ (บรรณาธิการ), *คน ข้าว นา ควาย ในวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้* (หน้า 39-68). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

(4) บทความจากวารสาร

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. //ชื่อวารสาร. //ปีที่(ฉบับที่), /เลขหน้าแรก ที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง :

เกษภา ผาทอง และคณะ. (2562). พระพุทธศาสนากับการเมือง. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทรรศน์*, 3(2), 16-31.

(5) บทความในสารานุกรม

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. /ใน ชื่อสารานุกรม, /(เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่อ้าง).
สถานที่พิมพ์. /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

สนิทอาจพันธ์. (2537). หม้อคอคควาย. ใน สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีตเขต หัวเมือง
ฝ่ายเหนือ, (หน้า 274-275). กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้น.

(6) หนังสือพิมพ์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.//(วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์).//ชื่อบทความ.//ชื่อหนังสือพิมพ์,/เลขหน้า.

ตัวอย่าง :

สุชาติ เผือกสกนธ์. (9 มิถุนายน 2549). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ผู้จัดการรายวัน, น.13.

(7) สารนิพนธ์, วิทยานิพนธ์, ดุษฎีนิพนธ์, รายงานการวิจัย

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.//(ปีที่พิมพ์).// ชื่อวิทยานิพนธ์.//ใน ระดับวิทยานิพนธ์ สาขา./ชื่อมหาวิทยาลัยที่พิมพ์.

ตัวอย่าง :

พรไทย ศิริสาธิตกิจ. (2558). การพัฒนารูปแบบการปรับตัวของชาวนาอย่างยั่งยืนในพื้นที่ลุ่ม
น้ำทะเลสาบสงขลา. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา.
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นายมนัส ภาควงศ์. (2540). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในการพัฒนาวัดให้เป็น
ศูนย์กลางชุมชน. ใน รายงานการวิจัย. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(8) สัมภาษณ์

รูปแบบ:

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์.//(วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์).//ชื่อเรื่องที่สัมภาษณ์.//(ชื่อผู้สัมภาษณ์)

ตัวอย่าง :

ไชยศิริ ลีศิริกุล. (5 พ.ย. 2562). วิธีการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานข้าว. (พระมหาปรัชญ์ อุตถาพร,
สัมภาษณ์)

(9) สื่อออนไลน์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่เผยแพร่). // ชื่อเรื่อง. // เรียกใช้เมื่อ / จาก แหล่งที่มาของข้อมูล (URL)

ตัวอย่าง :

ฤทัยชนก จริงจิตร. (2555). กลยุทธ์ข้าวไทยบนฐาน AEC เพื่อก้าวสู่การเป็น Trading Nation เรียกใช้เมื่อ 1 สิงหาคม 2563 จาก <http://www.tpsoc.moc.go.th/sites/default/files/862-img.pdf>

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2561). เลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน คำสั่งสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่ 593/2562 . เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2562 จาก <http://www.onab.go.th/category/news/คำสั่ง-ประกาศ/>

(10) ราชกิจจานุเบกษา

รูปแบบ:

ชื่อกฎหมาย. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อเรื่อง(ถ้ามี). //ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่/ตอนที่/หน้า/(วันเดือนปี).

ตัวอย่าง:

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4). (2562). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก หน้า 49 (1 พฤษภาคม 2562).

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2562). เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 129 ตอนพิเศษ 97 ง หน้า 1 (20 มิถุนายน 2555).

ตัวอย่างเอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

- เกษภา ผาทอง. (2564). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์ : แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ประภัสสร ปรีเอี่ยม และธรรมณูญ รวีผ่อง. (2554). ผลการส่งเสริมพัฒนาการ กล้ามเนื้อมัดเล็ก สำหรับเด็กพัฒนาการช้าโดยพ่อแม่ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน จังหวัดมหาสารคาม. ใน *รายงานการวิจัย*. สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- พระสุตรักษ์ วิสุทโธ และเดชชาติ ตรีทรัพย์. (2561). บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชน ในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 2(2), 8-13
- พระสถาพร ปุณณนโท (ร่ำจวนจร) และคณะ. (2562). การวิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการทำงานจิตอาสา ของชุมชนวัดสระเกษ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 3(2), 16-31.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4). (2562). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก หน้า 49 (1 พฤษภาคม 2562).
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.(2535). *พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาเดปิฎก 2500*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักงานสาธารณสุขอ่างทอง. (2560). *รายงานทารกน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม ได้รับการคัดกรองพัฒนาการ DSPMปีงบประมาณ 2560 (อินเทอร์เน็ต)*. เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2562 จาก <http://atg.hdc.moph.go.th>
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพัทลุง. (2563). *ศิลปะการแห่งโนราห์*. เรียกใช้เมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2563 จาก https://www.m-culture.go.th/phetthalung/ewt_news.php?nid=508&filename=index.
- Elizabet, B. (1990). *Ecotourism: The Potentials and Pitfalls*. Vol.1 and 2. World Wildlife Fund. Washington, D.C.
- Dunst, C. J. & Triette, C. M. (1996). Empowerment, effective helpgiving practices

and family-Centered care. *Pediatr Nurs*, 22(2), 334-337.

5. หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับบทความเพื่อได้รับการตีพิมพ์

การส่งในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสารวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ ได้ที่

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/about> เมื่อส่งเข้าระบบสำเร็จให้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมทาง Email : journalacademicpromotion@gmail.com

6. ขั้นตอนการนำบทความลงตีพิมพ์ลงในวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

ต้นฉบับบทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์เอกสาร *.docx ของ Microsoft Word Version 2010 หรือมากกว่า หากต้นฉบับประกอบด้วยภาพ ตาราง หรือสมการ ให้ส่งแยกจากไฟล์เอกสาร ในรูปแบบไฟล์ภาพ สกุล *.PDF*.JPG*.GIF หรือ *.bmp ความยาวของต้นฉบับต้องไม่เกิน 12 หน้า (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ โดยการพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงความหลากหลายและความเหมาะสม

7. สิทธิของบรรณาธิการ

ในกรณีที่กองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินบทความมีความเห็นว่าควรแก้ไข กองบรรณาธิการจะส่งคืนเพื่อให้เจ้าของบทความแก้ไข โดยจะยึดถือข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินเป็นเกณฑ์หลัก และหรือขอสงวนสิทธิ์ที่จะพิจารณาไม่ตีพิมพ์ ในกรณีที่รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย บทความปริทัศน์ และบทวิจารณ์หนังสือ ไม่ตรงกับแนวทางของวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ หรือไม่ผ่านการพิจารณาของกองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญเมื่อบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้เขียนจะได้รับวารสารลี้กฉบับที่นำบทความลงตีพิมพ์ พร้อมกับหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความในวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (อังกฤษ) (12 pt)

Corresponding Author's Email: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt) (300 คำ)

(16 pt).....วัตถุประสงค์ของการวิจัย ระบุประเภทของวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย ที่พบ (เลือกนำเสนอเฉพาะผลการวิจัยที่มีความน่าสนใจมากที่สุด).....

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ: 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

(16 pt) ให้ตรงตามบทคัดย่อภาษาไทย.....

.....

.....

.....

.....

Keywords: 3-5 words

บทนำ (18 pt) (ไม่ควรเกิน 4 ย่อหน้า)

...(16.pt) 1. กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้าง ๆ (อ้างนโยบาย กฎหมาย หรือแนวคิดทฤษฎีมารองรับ).....

2. กล่าวถึงสภาพปัญหาปัจจุบันที่เกิดขึ้น (อ้างงานวิจัยหรือทฤษฎีมารองรับ).....

3. กล่าวถึงสภาพปัญหาของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา.....

4.สรุปความเป็นมาทั้งหมดชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (18 pt)

1..... (16.pt).....

2..... (16.pt).....

3..... (16.pt).....

วิธีดำเนินการวิจัย (18 pt)

(16.pt)..... ระบุรูปแบบของการวิจัย..... ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง..... การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ..... การเก็บรวบรวมข้อมูล..... การวิเคราะห์ข้อมูล.....

ผลการวิจัย (18 pt)

(16_pt).....ผลการวิจัยต้องตอบวัตถุประสงค์ทุกข้อ

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ) (ถ้ามี)

[illegible]

องค์ความรู้ใหม่ (18 pt) (ถ้ามี)

(16 pt).....ระบอบองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย.สังเคราะห์
ออกมาในรูปแบบโมเดล.พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ.เข้าใจ
ง่าย.....

สรุป/ข้อเสนอแนะ (18 pt)

(16 pt)สรุปผลการวิจัยทั้งหมด สั้น ๆ กระชับรัดได้ใจความ.....พร้อมข้อเสนอแนะที่
ได้จากการวิจัย.....และการนำผลการวิจัยไปใช้.....รวมถึงเสนอแนะแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป.....

กิตติกรรมประกาศ (18 pt) (ถ้ามี) (ให้ใส่เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือกรณีซื้อบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์)

...(16.pt) ตัวอย่าง เช่น ขอขอบคุณทุนสนับสนุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2559 และข้อมูลจากโครงการวิจัยย่อย เรื่องสภาพปัญหาและความต้องการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในบริบทภาคใต้ตอนล่าง.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16.pt).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิชาการ

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (อังกฤษ) (12 pt)

Corresponding Author's Email: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt) (300 คำ)

(16 pt)

คำสำคัญ: 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

(16 pt)

Keywords: 3-5 words

บทนำ (18 pt)

.....(16 pt).....

[illegible]

สรุป (18 pt)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (อังกฤษ) (12 pt)

Corresponding Author's Email: (12 pt)

(14 pt)

แปลจากหนังสือ:

ผู้เขียน:

ผู้แปล:

สำนักพิมพ์:

ปีที่พิมพ์:

จำนวนหน้า:

บทนำ (18 pt)

(16 pt) บริบท ความเป้นมา ของหนังสือหรือประเด็นที่ศึกษา.....

.....

.....

.....

.....

เนื้อเรื่อง (18 pt)

...(16.pt) องค์ประกอบของหนังสือหรือประเด็นที่ศึกษา บท หมวดหมู่ ลักษณะ ชนิด ประเภท วัตถุประสงค์ สาระ ประเด็น แง่คิด มุมมอง ฯลฯ.....

.....

.....

.....

บทวิจารณ์ (18 pt)

...(16.pt) นำเสนอหลักการ แนวคิด ผานการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัยรณ ที่ สะท้อนมุมมองเหตุผลความคาดหวัง ผลกระทบ สาระสำคัญ ตามหลักทฤษฎีเชิงวิชาการ พร้อมเสนอแนะแนวทางเพื่อการแก้ไข การส่งเสริมและพัฒนาต่อยอด (อาจอิงถามี).....

.....

.....

.....

จุดเด่น

.....

.....

.....

จุดด้อย

.....

.....

.....

สรุป (18 pt)

(16.pt) สรุปภาพรวมครอบคลุมผลการศึกษาที่นำเสนอ สะท้อนคุณค่า การนำไป ใช้ประโยชน์ เป็นความเรียงไม่ใส่เลขเป็นขอมাত্রา ไม่เอียง ไมหนา ไมแทรกภาพโมเดล สะท้อนคุณค่าทางวิชาการ.....

.....

.....

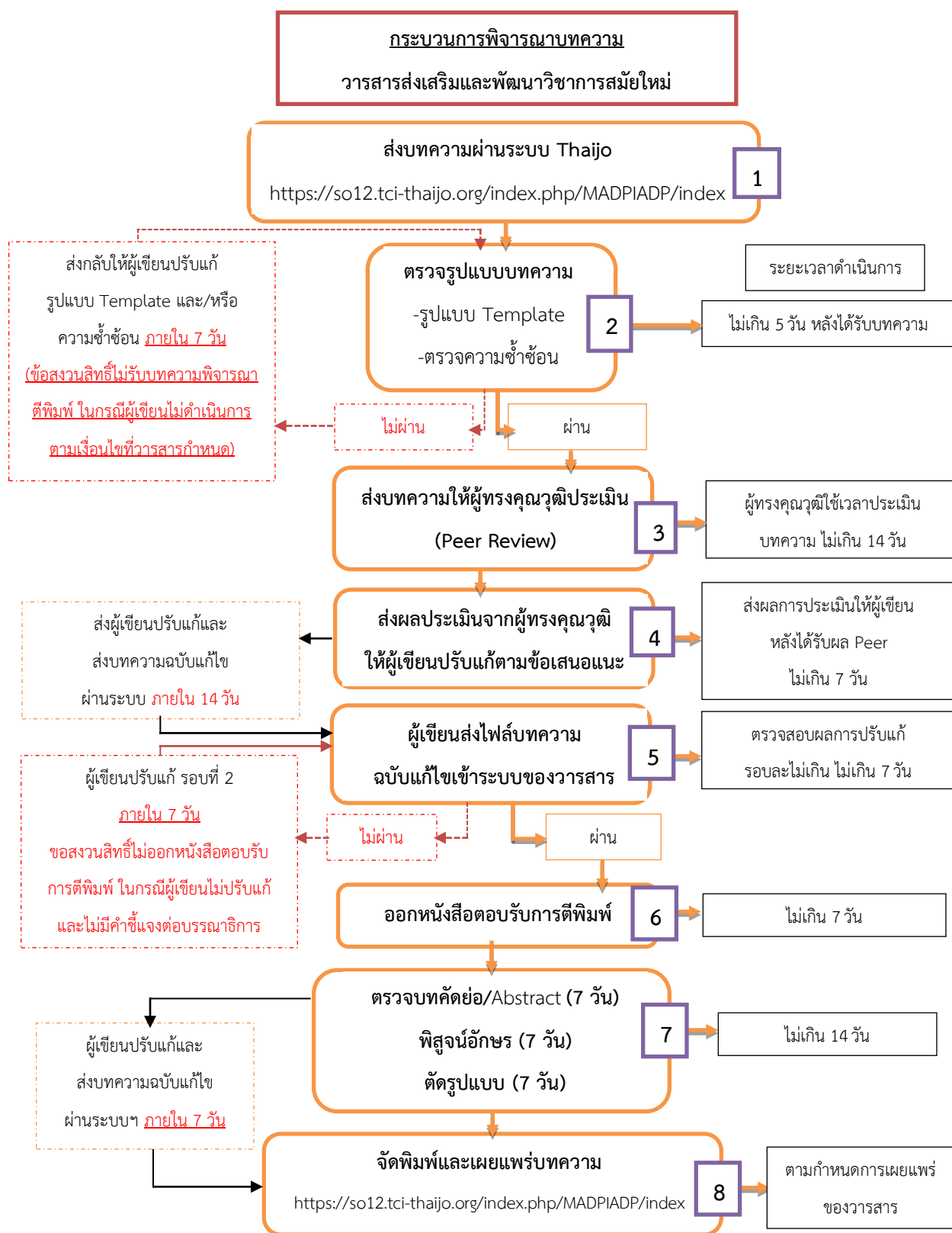
.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16.pt).....

.....

.....

หมายเหตุ: ระยะเวลาของกระบวนการพิจารณาบทความตั้งแต่ผู้พิมพ์ส่งบทความเข้าระบบ ขั้นตอนที่ 1-6 ใช้ระยะเวลาประมาณ 1 เดือน ในการออกหนังสือตอบรับการตีพิมพ์ (ผู้พิมพ์บทความต้องปรับแก้บทความตามกำหนด)